

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Haparanda tingsrätts dom den 13 september 2018 i mål nr B 343-18, se bilaga A

PARTER

Klagande (anslutningsvis) och motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Rickard Finnberg och assistentåklagare Erika Westerstrand
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå

Motpart (Målsägande)

Anton Olsson
c/o Målsägandebiträdet

Ombud och målsägandebiträde: Advokat Frida Larsson
Advokatbyrån Kaiding
Box 2
952 21 Kalix

Klagande och motpart (Tilltalad)

Carl DAVID Joakim Manop Bjur, 19970210-1974
Frihetsberövande: Häktad
Fågelsångsvägen 6
952 35 Kalix

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Lennart Wiklund
Advokatfirman Lennart Wiklund
Box 31
971 02 Luleå

SAKEN

Försök till mord m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Se sidan 2.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom när det gäller ansvar på så sätt att hovrätten dömer David Bjur för synnerligen grov misshandel enligt 3 kap. 6 § andra stycket brottsbalken istället för försök till mord och bestämmer påföljden till fängelse 7 år.
 2. Hovrätten ändrar tingsrättens dom när det gäller skadestånd på så sätt att hovrätten bestämmer det belopp som David Bjur solidariskt med Alexander Vuolikainen ska betala till Anton Olsson till 139 750 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 maj 2018 till dess betalning sker.
 3. Beslagen ska bestå.
 4. Hovrätten fastställer tingsrättens sekretessförordnande.
 5. Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig beträffande de filmer och fotografier som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.
 6. David Bjur ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.
 7. Lennart Wiklund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 120 731 kr, varav 72 027 kr avser arbete, 17 000 kr tidspillan, 7 558 kr utlägg och 24 146 kr mervärdesskatt.
 8. Frida Larsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 105 470 kr, varav 54 496 kr avser arbete, 20 543 kr tidspillan, 9 337 kr utlägg och 21 094 kr mervärdesskatt.
 9. Staten ska svara för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.
-

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Haparanda tingsrätts dom den 13 september 2018 i mål nr B 343-18, se bilaga A

PARTER

Klagande (anslutningsvis) och motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Rickard Finnberg och assistentåklagare Erika Westerstrand
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå

Motpart (Målsägande)

Anton Olsson
c/o Målsägandebiträdet

Ombud och målsägandebiträde: Advokat Frida Larsson
Advokatbyrån Kaiding
Box 2
952 21 Kalix

Klagande och motpart (Tilltalad)

Svante Ludwig ALEXANDER Vuolikainen, 19990319-6773
Frihetsberövande: Häktad
Snickarvägen 3
952 50 Kalix-Nyborg

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Martin Wulkan
Advokat Martin Wulkan AB
Strandgatan 19
952 33 Kalix

SAKEN

Försök till mord m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Se sidan 4.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom när det gäller ansvar på så sätt att hovrätten dömer Alexander Vuolikainen för synnerligen grov misshandel enligt 3 kap. 6 § andra stycket brottsbalken istället för försök till mord och bestämmer påföljden till fängelse 4 år 6 månader.
 2. Hovrätten ändrar tingsrättens dom när det gäller skadestånd på så sätt att hovrätten bestämmer det belopp som Alexander Vuolikainen solidariskt med David Bjur ska betala till Anton Olsson till 139 750 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 maj 2018 till dess betalning sker.
 3. Beslagen ska bestå.
 4. Hovrätten fastställer tingsrättens sekretessförordnande.
 5. Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig beträffande de filmer och fotografier som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.
 6. Alexander Vuolikainen ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.
 7. Martin Wulkan tillerkänns ersättning av allmänna medel med, rätt räknat, 125 070 kr, varav 70 668 kr avser arbete, 21 030 kr tidspillan, 8 358 kr utlägg och 25 014 kr mervärdesskatt. Staten ska svara för kostnaden för försvararen.
 8. Se domslut för David Bjur angående ersättning till Frida Larsson.
-

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

David Bjur har yrkat att hovrätten ska döma honom för grov misshandel istället för försök till mord och bestämma påföljden till skyddstillsyn med särskild behandlingsplan samt sätta ner skadeståndsskyldigheten avseende kränkning till 75 000 kr.

Alexander Vuolikainen har yrkat att hovrätten ska döma honom för grov misshandel istället för försök till mord och bestämma påföljden till ett lägre fängelsestraff samt sätta ner skadeståndsskyldigheten avseende kränkning till 75 000 kr. Alexander Vuolikainen har vidare yrkat att hovrätten ska häva tingsrättens beslut om förverkande av i beslag tagen mobiltelefon.

Åklagaren har yrkat att hovrätten ska skärpa fängelsestraffen för David Bjur och Alexander Vuolikainen.

Parterna har motsatt sig varandras ändringsyrkanden.

Anton Olsson har biträtt åtalet.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Icke överklagad del i fråga om skuld

I enlighet med tingsrättens dom, som inte har överklagats i den delen, har Alexander Vuolikainen gjort sig skyldig till brott mot lagen beträffande knivar och andra farliga föremål.

Utredningen i hovrätten

Hovrätten har tagit del av samma bevisning som tingsrätten. Förhören vid tingsrätten med Anton Olsson, Alexander Vuolikainen, David Bjur, Thomas Vuolikainen

Johansson, Ida Ojanne, Joel Valikainen och Emma Flodh har spelats upp med ljud och bild.

På David Bjurs respektive Alexander Vuolikainens begäran har tilläggsförhör hållits med dem själva. Vidare har på deras begäran nytt vittnesförhör hållits med Yvonne Lundbäck, mor till Alexander Vuolikainen. På åklagarens och Anton Olssons begäran har det hållits tilläggsförhör med Ida Ojanne och nytt vittnesförhör med Marianne Olsson, mor till Anton Olsson. Parterna har slutligen åberopat viss ytterligare skriftlig bevisning i hovrätten. De hörda har i hovrätten berättat bl.a. följande.

Alexander Vuolikainen

Han trodde inte att det fanns några organ eller blodkärl som kunde skadas där han stack kniven. Efter att han stack Anton Olsson i bröstet stack han honom i armen. Båda såren blödde ungefär lika mycket. De brände igen båda såren och fick då stopp på blödningarna. Som han kommer ihåg det väntade de till efter skendränkningen med att bränna igen såren. Han visste inte att Anton Olsson hade fått en livshotande skada i form av punkterad lunga före häktningsförhandlingen. Han visste att Anton Olsson var i dåligt skick på grund av brännskadorna men han trodde inte att det var livshotande. Han har inte sagt det som Ida Ojanne påstår att han har sagt.

David Bjur

Han trodde att det skulle vara över när han gav Alexander Vuolikainen kniven. Han såg inte själva knivsticket i bröstet men det var inte särskilt djupt vilket framgick av att såret inte var så stort. Han trodde att lungan satt längre ner. I tidigare förhör menade han inte att det blödde från lungan, att lungan var skadad var något han fick veta vid häktningsförhandlingen. Han står fast vid att han och Alexander Vuolikainen gjort sig skyldiga till knivsticket i bröstet tillsammans och i samförstånd. De brände igen såret för att det blödde mycket men han trodde inte att Anton Olsson skulle förblöda. Varken han eller Alexander Vuolikainen sa till Ida Ojanne att Anton Olssons lunga var punkterad.

Yvonne Lundbäck

Hennes man fick ett telefonsamtal från Marianne Olsson måndagen den 7 maj efter kl. 23. Marianne Olsson var förtvivlad och livrädd. Hon berättade att Anton bl.a. hade blivit bränd och fått en punkterad lunga. Hon sa att Anton hade berättat det och att hon även hade pratat med vårdpersonalen på sjukhuset. Hon skickade ett sms till Marianne Olsson senare samma kväll, kl. 23.29, och de började därefter ha kontakt med varandra via sms. Den 18 juli skrev Marianne Olsson att Ida Ojanne hade berättat duktigt för polisen bara två dagar efter att allt hade hänt. Hon såg på Facebook att Marianne Olsson nyligen hade blivit vän med Ida Ojanne. När tingsrättens dom hade fallit fick hon samma sms från Marianne Olsson som David Bjurs mamma fick.

Marianne Olsson

Den 6 maj träffade hon Anton på Sunderby sjukhus första gången efter han hade blivit misshandlad. Då berättade han inte något om vad som hade hänt. Hon fick bara veta av polisen att han var slagen, bränd och knivhuggen. Efter många om och men fick de ur honom att han vägrade att säga något för att de skulle göra samma sak mot hans lillebror om han berättade för polisen vad som hade hänt. Sedan sa han att det hade hänt i Kalix, att det var fler än en som hade misshandlat honom och att han inte hade åkt bil. Hon såg skador på Anton men fick inte veta något från sjukhuset. Han hade en särk på sig och hade plåster överallt. När hon kom hem från sjukhuset skrev hon på en anslagstavla för Kalix på Facebook att hennes son hade blivit misshandlad i centrala Kalix under dagen och att den som visste något om det skulle kontakta henne eller polisen. Nästa dag vid kl. 11.30 fick hon ett meddelande från en flicka som skrev att hon var i en galleria tillsammans med en person som visste vad som hade hänt Anton. Hon gick dit och träffade flickan som hade kontaktat henne och Ida Ojanne. Ida Ojannes mamma kom även dit. Ida Ojanne berättade att det var David Bjur och Alexander Vuolikainen som hade misshandlat Anton. Ida Ojanne var orolig för hon hade sett David Bjur en stund tidigare inne i gallerian. Hon ringde till polisen och sa att hon satt med en tjej som visste vilka som hade misshandlat Anton. Ida Ojanne pratade sedan med polisen i 1,5 timme. Under tiden satt hon och Ida Ojannes mamma bredvid. Hon hörde då Ida Ojannes berättelse. Innan de ringde till polisen hade hon inte pratat med Ida Ojanne om Antons skador. På måndagen och tisdagen ville Anton

fortfarande inte berätta något. På onsdagen eller torsdagen berättade han närmare om vad han hade blivit utsatt för och av vilka men då visste hon redan vad som hade hänt.

Ida Ojanne

Hon var i gallerian i Kalix och berättade för sin kompis om vad hon hade varit med om. De ringde till Marianne Olsson och sedan kom även hon till gallerian. Hon hade då precis stött på David Bjur i gallerian som sa till henne ”visst har du inte tjallat”. Marianne Olsson frågade vad som hade hänt. Då berättade hon för henne att Alexander Vuolikainen och David Bjur hade punkterat en lunga på Anton Olsson och att de hade bränt honom med gasolbrännare, använt kniv och slagit honom. Efter 10–15 minuter ringde de till polisen. Marianne Olsson berättade inte något för henne om vad Anton Olsson hade för skador och inte heller något annat som hon inte redan visste. Marianne Olsson visade bara bilder på hur Anton Olsson såg ut. Hon berättade vid det första samtalet med polisen att Anton Olsson hade fått lungan punkterad. Det hon berättade för polisen kom spontant från henne själv.

Skuld

Vad är utrett om händelseförloppet?

Inledningsvis kan konstateras att hovrätten likt tingsrätten anser att Anton Olsson har lämnat en trovärdig berättelse och att den i stora delar vinner stöd av vad David Bjur och Alexander Vuolikainen har berättat samt av vittnesförhören och den övriga utredningen i målet. Hovrätten anser därför, likt tingsrätten, att Anton Olssons berättelse ska läggas till grund för bedömningen i den utsträckning som han minns vad som hände den aktuella dagen.

På de skäl som tingsrätten har anfört ansluter hovrätten sig till tingsrättens bedömning att det är bevisat att David Bjur och Alexander Vuolikainen i huset på Fågelsångsvägen tillsammans och i samförstånd har slagit Anton Olsson med och utan tillhyggen, sparkat honom, stuckit honom med kniv, bränt honom med glödgad kniv och gasolbrännare, skendränkts honom, tvingat honom att dricka handsprit samt att de i samband med skendränkningen urinerat på honom. Det är även som tingsrätten

konstaterat utrett att Anton Olsson under delar av händelseförloppet varit fasttejpade vid en stol.

Det är vidare utrett att Alexander Vuolikainen, då David Bjur inte varit närvarande, dels i huset på Fågelsångsvägen klämt ett finger på Anton Olsson med en polygrip, dels utsatt Anton Olsson för misshandel i lägenheten på Parkbältesgatan i form av flertalet knytnävslag. På de skäl som tingsrätten har angett instämmer hovrätten i tingsrättens bedömning av att Alexander Vuolikainen ensam ska ansvara för dessa gärningar.

David Bjur har i hovrätten gjort gällande att han inte heller ska ansvara för att ha bränt Anton Olsson mer än på bröstvårtan och tån, rispat honom med kniv, tagit strypgrepp på honom eller tvingat honom att svälja en plastficka. David Bjur menar att han inte har utsatt Anton Olsson för dessa gärningar och att han inte heller ska ansvara för dem tillsammans och i samförstånd med Alexander Vuolikainen. Avseende dessa invändningar gör hovrätten följande bedömning.

Anton Olsson har berättat att David Bjur brände honom på fler ställen än på bröstvårtan och tån samt att David Bjur stod och skrattade när Alexander Vuolikainen brände honom på flera olika ställen på kroppen. Anton Olsson har även berättat att det var David Bjur som, i närvaro av Alexander Vuolikainen, tvingade honom att svälja en plastficka med amfetamin. Vidare har Anton Olsson uppgett att han har en klar minnesbild av att Alexander Vuolikainen tog ett strypgrepp om hans hals med ena handen samtidigt som han hade brynjärnet i den andra handen och att även David Bjur då var närvarande. Alexander Vuolikainen har uppgett att det enda våld han utsatte Anton Olsson för när David Bjur inte var närvarande var att han ”bröt” hans finger med en polygrip. Hovrätten anser att det mot denna bakgrund är utrett att även det våld som David Bjur gör gällande att han inte ska ansvara för, bortsett från misshandeln i lägenheten på Parkbältesgatan och angreppet mot fingret med en polygrip, har skett när både Alexander Vuolikainen och David Bjur varit närvarande.

Hovrätten anser att det tydligt har framkommit hur stämningen mellan Alexander Vuolikainen och David Bjur var den aktuella dagen. Alexander Vuolikainen och David Bjur har båda sagt att de triggade varandra. Anton Olsson har berättat om hur Alexander Vuolikainen och David Bjur om vart annat utsatte honom för våld, hur de uppmanade varandra att utsätta honom för våld på olika sätt samt hur de den ena skrattade när den andra utövade våld mot honom. Detta är något som bekräftas av den film som åberopats av åklagaren. Av utredningen står det vidare klart att en förutsättning för våldets genomförande varit att gärningsmännen agerat två mot en, där den enes våld backats upp av den andres närvaro i syfte att hindra Anton Olsson från att fly eller på annat sätt göra motstånd. Vad gäller samtliga gärningar som Anton Olsson har utsatts för när både Alexander Vuolikainen och David Bjur har varit närvarande står det mot denna bakgrund klart att Alexander Vuolikainen och David Bjur har agerat tillsammans och i samförstånd.

Både Alexander Vuolikainen och David Bjur ska därmed ansvara för samtliga bränningar som de utsatt Anton Olsson för. De ska även båda ansvara för att ha rispat honom med kniv, tagit ett grepp om hans hals och tvingat honom att svälja en plastficka.

Av åberopat rättsintyg tillsammans med övrig utredning framgår att Anton Olsson fick ett knivstick i bröstet som orsakade honom en livshotande skada i form av en punkterad lunga samt att han utöver detta på grund av vad Alexander Vuolikainen och David Bjur utsatte honom för fick sår, blånader, svullnader och brännskador på 30 procent av kroppen. Vidare är det klarlagt att Anton Olsson också blev nedkyld och att nedkylningen innebar ett livshotande tillstånd. Att Anton Olsson även orsakades fruktansvärda smärtor, försattes i vanmakt och hade dödsångest med anledning av det han utsattes för den 5 maj 2018 finns det inte något som helst tvivel om.

Alexander Vuolikainen har gjort gällande att han inte har orsakat ett brutet finger på Anton Olsson. Det är som nämnts utrett att Alexander Vuolikainen klämde ett finger på Anton Olsson med en polygrip. Det är något som Alexander Vuolikainen själv har berättat om. Av åberopat rättsintyg framgår att röntgenundersökning endast påvisat en

misstänkt fraktur i högra fjärde mellanhandsbenets nedre del. Denna skada förefaller inte ha inträffat vid angreppet mot fingret. Det framgår således inte huruvida Alexander Vuolikainen orsakat en fraktur på Anton Olssons finger. Hovrätten anser att det därmed inte kan anses vara bevisat att det blev någon fraktur på Anton Olssons finger med anledning av att Alexander Vuolikainen klämde det med en polygrip.

Av vad Alexander Vuolikainen och David Bjur har berättat har framgått att Alexander Vuolikainen gick med Anton Olsson till lägenheten på Parkbältesgatan medan David Bjur stannade i huset på Fågelsångsvägen och städade upp. I lägenheten utsatte, som nämnts ovan, Alexander Vuolikainen Anton Olsson för ytterligare misshandel. Vidare har det, genom vad de som hörts i målet har berättat, framgått att Anton Olsson senare gick tillsammans med en annan person från lägenheten på Parkbältesgatan mot det fågeltorn där bland andra Alexander Vuolikainen och David Bjur då befann sig. Anton Olsson blev sedan lämnad på strandpromenaden längs älven i Kalix, där han påträffades av vittnet Emma Flodh i ett mycket dåligt skick. Det är således utrett att Alexander Vuolikainen och David Bjur lämnade Anton Olsson nedkyld utomhus med de, delvis livshotande, skador som de hade orsakat honom.

Anton Olsson har under i princip hela händelseförloppet varit försatt i ett tillstånd av vanmakt och hjälplöshet. Hovrätten anser, likt tingsrätten, att det inte går att komma till någon annan slutsats än att Alexander Vuolikainen och David Bjur från det att de påbörjade misshandeln av Anton Olsson i huset på Fågelsångsvägen till det att han lämnades utomhus har berövat Anton Olsson friheten genom våld eller hot om våld.

Vilka omständigheter omfattas av Alexander Vuolikainens och David Bjurs uppsåt?
Hovrätten instämmer med tingsrätten i att det står helt klart att Alexander Vuolikainen och David Bjur haft för avsikt att skada, plåga och därigenom hålla Anton Olsson frihetsberövad. Vad gäller den livshotande skadan i form av en punkterad lunga som Anton Olsson tillfogades genom ett knivstick i bröstet anser hovrätten att det med hänsyn till knivstickets placering kan hållas för visst att Alexander Vuolikainen och David Bjur insett att det fanns en risk för att hans lunga skulle punkteras och att han därmed skulle orsakas en livshotande skada och att de även varit likgiltiga inför att så

skulle ske. Alexander Vuolikainen och David Bjur har således uppsåtligen även orsakat Anton Olsson en punkterad lunga. Som ovan har konstaterats orsakades Anton Olsson även ett livshotande tillstånd i form av nedkylning med anledning av vad Alexander Vuolikainen och David Bjur utsatte honom för. Hovrätten anser dock inte att det kan anses vara bevisat att Alexander Vuolikainen och David Bjur uppsåtligen orsakat honom tillståndet av nedkylning av allvarligt slag, mot bakgrund av att en sådan bedömning inte enkelt låter sig göras utan medicinsk kompetens. Sammantaget är det således klarlagt att Alexander Vuolikainens och David Bjurs handlande innefattat en uppsåtlig, mycket allvarlig och livsfarlig misshandelsgärning.

För att Alexander Vuolikainen och David Bjur ska kunna fällas till ansvar för försök till mord krävs att de haft uppsåt inte bara till den mycket allvarliga misshandelsgärning som de har gjort sig skyldiga till utan även till att Anton Olsson skulle dö med anledning av vad de utsatte honom för.

Alexander Vuolikainen och David Bjur har inte handlat reflexmässigt eller ofrivilligt på något sätt. De har tvärtom båda varit väl medvetna om sitt handlande och de har inte saknat förmåga att inse gärningarnas innebörd. Det är dock inte bevisat att Alexander Vuolikainen och David Bjur med sitt handlande har haft för avsikt att döda Anton Olsson och det är inte heller visat att de var praktiskt taget säkra på att han skulle dö. Frågan är därför om det är bevisat att Alexander Vuolikainen och David Bjur hade likgiltighetsuppsåt i förhållande till att Anton Olsson skulle dö med anledning av vad de utsatte honom för. Prövningen av likgiltighetsuppsåt ska ske i två led. Först ska frågan ställas om gärningsmannen var medveten om risken för effekten. Om den frågan besvaras jakande uppkommer frågan om gärningsmannen var likgiltig inför effekten. Prövningen ska ske med utgångspunkt i omständigheterna vid gärningen. Gärningsmannen har normalt varit likgiltig inte bara i de fall där han uppfattade att det fanns en mycket hög sannolikhet utan också annars när han trodde, i betydelsen utgick från eller antog, att effekten skulle inträda eller att gärningsomständigheten förelåg. Om gärningsmannen inte trodde detta, har han i allmänhet inte varit likgiltig (se rättsfallet NJA 2016 s. 763).

Relativt tidigt under händelseförloppet den aktuella dagen stack Alexander Vuolikainen Anton Olsson med en kniv i bröstet vilket orsakade Anton Olsson en livshotande skada i form av en punkterad lunga. Vad gäller de närmare detaljerna kring själva knivsticket har det framkommit att det var ett medvetet och kontrollerat stick som träffade Anton Olsson på bröstkorgens vänstra framsida mellan revbenen en bit nedanför nyckelbenet. Vidare har det framgått att inte hela knivbladet stacks in i Anton Olssons lunga utan att det endast var knivens spets som stacks in.

För prövningen av likgiltighetsuppsåtet kan yttranden från gärningsmannen vara av betydelse (jfr rättsfallet NJA 1998 s. 86). Det har i förevarande fall framkommit att Alexander Vuolikainen vid flera tillfällen sagt till Anton Olsson att han inte skulle dö. Vidare har vad som är känt om Alexander Vuolikainens och David Bjurs psykiska hälsa viss betydelse för prövningen av likgiltighetsuppsåtet. Det har framkommit att de båda har diagnoserna ADHD och atypisk autism innebärande bl.a. svårigheter med bristande impuls kontroll och konsekvenstänkande.

Alexander Vuolikainen har uppgett att han stack kniven där han trodde att det var ofarligt. Hovrätten anser dock, även med beaktande av Alexander Vuolikainens och David Bjurs psykiska svårigheter samt de uttalanden som Alexander Vuolikainen gjort om att Anton Olsson inte skulle dö, att det mot bakgrund av knivstickets placering i närhet av vitala organ går att dra slutsatsen att de insåg att det fanns en risk för att Anton Olsson skulle dö med anledning av knivsticket. Frågan är därmed om de varit likgiltiga inför att Anton Olsson skulle dö.

Hovrätten har därmed inledningsvis att ta ställning till om det är bevisat att Alexander Vuolikainen och David Bjur uppfattade att det fanns en mycket hög sannolikhet eller trodde, i betydelsen utgick från eller antog, att Anton Olsson skulle dö med anledning av knivsticket i bröstet. Knivhugg mot bröstet är typiskt sett förenat med livsfara (se NJA 2012 s. 45 och NJA 2016 s. 763). Alexander Vuolikainen har utdelat ett mycket kontrollerat knivstick mot Anton Olssons bröst. Det har dessutom framkommit att Anton Olsson vid tidpunkten var fysiskt nedgången, såsom mager, till följd av sina missbruksproblem. Det finns dock vissa omständigheter som talar mot att Alexander

Vuolikainen och David Bjur uppfattat att det fanns en hög sannolikhet för att Anton Olsson skulle dö på grund av knivsticket i bröstet. Det handlade som nämnts inte om ett djupt knivstick och Alexander Vuolikainen har vid flera tillfällen under det efterföljande händelseförloppet sagt till Anton Olsson att han inte skulle dö. Vidare talar även Alexander Vuolikainens och David Bjurs psykiska problematik i viss mån mot att de uppfattat sannolikheten för att Anton Olsson skulle dö som hög. Hovrätten anser mot denna bakgrund att det inte går att dra slutsatsen att Alexander Vuolikainen och David Bjur uppfattade att det fanns en hög sannolikhet för att Anton Olsson skulle dö på grund av knivsticket i bröstet. Av samma skäl går det inte heller att dra slutsatsen att de trodde att så skulle ske. Frågan blir då om det finns andra omständigheter som trots detta gör att det går att konstatera att Alexander Vuolikainen och David Bjur var likgiltiga inför att Anton Olsson skulle dö.

Alexander Vuolikainen och David Bjur har påstått att de inte förrän vid häktningsförhandlingarna fick vetskap om att Anton Olssons lunga hade blivit punkterad. Anton Olsson har berättat att han kände hur lungan ”poppade till” när Alexander Vuolikainen stack honom med kniven och att Alexander Vuolikainen efter 10–15 sekunder bad honom att ta ett djupt andetag vilket han gjorde varpå det kom luftbubblor ur såret. Anton Olsson har sagt sig vara helt säker på att Alexander Vuolikainen och David Bjur såg luftbubblorna. Anton Olssons uppgifter i denna del vinner stöd av Ida Ojannes vittnesmål. Hon har berättat att Alexander Vuolikainen och David Bjur vid ett tillfälle kom upp från källaren med en blodig kniv och sa att ”de hade punkterat hans lunga” och att hon tror att Alexander Vuolikainen sa att ”det är första gången jag har punkterat en lunga”.

Ida Ojanne var visserligen berusad vid det aktuella tillfället vilket skulle kunna påverka hennes minnesbilder. Hon har dock varit tydlig med vad hon på grund av minnesluckor inte kommer ihåg och de nu aktuella uppgifterna är detaljerade. Tillförlitligheten av Ida Ojannes vittnesmål har även ifrågasatts med hänsyn till hennes kontakter med Marianne Olsson. Både Marianne Olsson och Ida Ojanne har dock i förhör förklarat att Ida Ojanne inte fick några uppgifter om att Anton Olssons lunga var punkterad från Marianne Olsson innan hon hördes av polis och själv berättade att

Alexander Vuolikainen och David Bjur hade punkterat Anton Olssons lunga. Hovrätten anser därmed att det inte finns anledning att låta Ida Ojannes kontakter med Marianne Olsson påverka tillförlitligheten av hennes uppgifter. Inte heller det faktum att Ida Ojanne felaktigt uppfattat det som att Anton Olsson befunnit i källaren när han fick sin lunga punkterad påverkar enligt hovrättens mening tillförlitligheten av Ida Ojannes vittnesmål. Hovrätten anser därmed, mot bakgrund av Anton Olssons och Ida Ojannes uppgifter, att det är utrett att Alexander Vuolikainen och David Bjur en kort stund efter att Alexander Vuolikainen stuckit Anton Olsson med kniv i bröstet förstod att knivsticket hade punkterat hans lunga och att han därmed hade fått en livshotande skada.

Trots att Alexander Vuolikainen och David Bjur hade vetskap om att Anton Olssons lunga var punkterad fortsatte de under ett mycket utdraget förlopp att misshandla honom, detta bl.a. genom att skendränka honom, slå honom med tillhyggen bl.a. på bröstkorgen samt att bränna honom med glödgad kniv och gasolbrännare på stora delar av kroppen. De var även ute och gick med honom för att slutligen nio timmar senare lämna honom utomhus. Detta talar starkt för att Alexander Vuolikainen och David Bjur hela tiden varit likgiltiga inför att Anton Olsson skulle dö. David Bjur har till och med sagt att han i slutet av skendränkningen misstänkte att Anton Olsson höll på att dö men att de kontrollerade att han inte gjorde det och sedan fortsatte misshandeln. Dessutom har Alexander Vuolikainen skrivit meddelanden till sin bror under den aktuella dagen som i viss mån talar för att han varit likgiltig inför att Anton Olsson skulle dö. Han har till exempel skrivit ”Vad ska vi göra. Dra ut han i skog o lämna lr” och ”Ja vill smasha sönder denna horunge mer”.

Det finns dock även vissa omständigheter som talar mot att Alexander Vuolikainen och David Bjur varit likgiltiga inför att Anton Olsson skulle dö. Hovrätten anser att det framstår som tydligt att syftet med Alexander Vuolikainens och David Bjurs gärningar varit att på olika sätt skada och plåga Anton Olsson. Som tingsrätten har konstaterat kan vad de har utsatt honom för liknas vid tortyr. De har utsatt Anton Olsson för den ena fruktansvärda gärningen efter den andra men utöver knivsticket i bröstet och det faktum att Anton Olsson blev nedkyld innebar den omfattande misshandeln inte några

ytterligare livshotande skador. Vidare har Alexander Vuolikainen och David Bjur vidtagit vissa åtgärder i syfte att begränsa skadorna för Anton Olsson. Knivbrynet som de slog honom med lindade de med tejp och de brände igen såret på bröstet som orsakats av knivsticket i syfte att stoppa blödningen. De lämnade honom på ett ställe där det passerade mycket folk. Det kan vidare enligt hovrättens mening inte anses vara utrett att de var medvetna om att Anton Olsson var nedkyld när de lämnade honom ute eller att det fanns en risk för nedkylning av allvarligt slag. Att Alexander Vuolikainen vid flera tillfällen sa till Anton Olsson att han inte skulle dö talar även det mot att de var likgiltiga inför att så skulle ske.

Sammantaget går det således inte att konstatera att Alexander Vuolikainen och David Bjur uppfattade att det fanns en hög sannolikhet för eller att de trodde att Anton Olsson skulle dö på grund av knivsticket i bröstet eller den övriga misshandeln och i övrigt finns det omständigheter som talar både för och emot att de trots det var likgiltiga i förhållande till att Anton Olsson skulle dö. Hovrätten anser därmed att det inte kan anses vara ställt bortom rimligt tvivel att Alexander Vuolikainen och David Bjur varit likgiltiga inför att Anton Olsson skulle dö på grund av knivsticket i bröstet eller det övriga våld som han utsattes för. Alexander Vuolikainen och David Bjur kan därmed inte fällas till ansvar för försök till mord.

Hur ska gärningarna rubriceras?

Den som begår ett misshandelsbrott enligt 3 kap. 5 § brottsbalken som är att anse som grovt ska enligt 3 kap. 6 § brottsbalken dömas för grov misshandel. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om gärningen var livsfarlig eller om gärningsmannen har tillfogat svår kroppsskada eller allvarlig sjukdom eller annars visat särskild hänsynslöshet eller råhet. Är brottet att anse som synnerligen grovt döms enligt andra stycket samma bestämmelse för synnerligen grov misshandel. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om kroppsskadan är bestående eller om gärningen har orsakat synnerligt lidande eller om gärningsmannen har visat synnerlig hänsynslöshet. Till de misshandelsfall som ska anses vara synnerligen grova hör fall där en svår kroppsskada är bestående eller misshandeln inneburit kraftig och långvarig smärta eller stark dödsångest. Detsamma

gäller misshandel som bestått i grovt våld och som riktas mot en person som saknat eller haft begränsad allmän möjlighet att försvara sig. Motsvarande gäller om grovt våld har använts mot en person som inte kunnat försvara sig därför att han eller hon misshandlats av flera personer (se prop. 2009/10:147 s. 38).

Alexander Vuolikainen och David Bjur har visat synnerlig hänsynslöshet genom den misshandel som de har utsatt Anton Olsson för. Det handlar om en misshandel med, som tingsrätten har konstaterat, tydliga inslag av tortyr och sadism. Anton Olsson har blivit misshandlad av två personer och han har inte haft någon möjlighet att försvara sig. Misshandeln har orsakat Anton Olsson synnerligt lidande i form av kraftiga och långvariga smärtor samt stark dödsångest. Han har även orsakats bestående kroppsskador i form av ärr på stora delar av kroppen. Hovrätten anser därmed att den misshandel som Alexander Vuolikainen och David Bjur har utsatt Anton Olsson för inte kan bedömas som annat än en synnerligen grov misshandel.

Påföljd

Alexander Vuolikainen och David Bjur ska dömas för en synnerligen grov misshandel av mycket allvarligt slag. De har agerat med direkt avsikt att plåga och skada Anton Olsson på ett tortyrliknande sätt. Anton Olsson har orsakats ett livshotande tillstånd, fruktansvärda smärtor, stark dödsångest och vanmakt. Utöver själva misshandeln har Alexander Vuolikainen och David Bjur även förnedrat Anton Olsson på olika sätt. De har till exempel kissat honom i ansiktet, skrattat åt honom och filmat delar av misshandeln. Det har varit ett mycket utdraget förlopp under vilket Anton Olsson genom Alexander Vuolikainens och David Bjurs agerande har varit berövad friheten.

Det är tydligt att det i många avseenden handlar om ett mycket kontrollerat handlande och händelseförloppet har, som nämnts, varit mycket utdraget. Alexander Vuolikainen och David Bjur har således haft alla möjligheter att avbryta misshandeln. Hovrätten anser att det därmed inte finns skäl att beakta Alexander Vuolikainens och David Bjurs psykiska problematik som en förmildrande omständighet vid straffvärdebedömningen.

Sammantaget präglas gärningen av mycket stor hänsynslöshet samtidigt som det saknas förmildrande omständigheter. Hovrätten anser därför att straffvärdet för den synnerligen grova misshandeln är högt och uppgår till sju års fängelse.

För David Bjurs del ska fängelsestraffets längd bestämmas i enlighet med straffvärdet, dvs. fängelse sju år. Alexander Vuolikainen var endast 19 år vid tidpunkten för gärningen. I enlighet med gällande praxis för beaktande av ungdom vid bestämmande av påföljd ska fängelsestraffet därför för hans del bestämmas till 4 år och 6 månaders fängelse.

Skadestånd

Hovrätten anser att skälig ersättning för den allvarliga kränkning som Alexander Vuolikainen och David Bjur har utsatt Anton Olsson för uppgår till 120 000 kr, vilket Alexander Vuolikainen och David Bjur solidariskt ska betala till Anton Olsson. Ifråga om sveda och värk samt sjukhuskostnader råder inte någon tvist. Alexander Vuolikainen och David Bjur ska därmed solidariskt till Anton Olsson betala 139 750 kr.

Övrigt

Eftersom den åberopade filmen som visar när Anton Olsson blev skendränkt funnits på den från Alexander Vuolikainen i beslag tagna mobiltelefonen och det inte kan säkerställas att filmen inte går att återskapa ska tingsrättens beslut om förverkande av mobiltelefonen inte hävas. Beslaget ska således bestå.

För det brott som Alexander Vuolikainen och David Bjur nu blivit dömda för är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år. Därmed ska de vara fortsatt häktade om inte skäl för häktning saknas. Skäl för häktning saknas inte. Alexander Vuolikainen och David Bjur ska därför stanna kvar i häkte till dess fängelsestraffet får verkställas mot dem.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 18 december 2018

Hovrättsråden Jonas Brodin och Magnus Forsberg, tf. hovrättsassessorn Sofie Sundström (referent) samt nämndemännen Ellinor Sandlund och Peter Nordmark har deltagit i avgörandet. Domstolen är enig.

Avräkningsunderlag, se hovrättens akt.

HAPARANDA TINGSRÄTT
Dohand 4

DOM
2018-09-13
meddelad i
Haparanda

Mål nr: B 343-18

PARTER (Antal tilltalade: 3)

Tilltalad

THOMAS Erik Vuolikainen Johansson, 19930508-1698
c/o Fredriksen
Mandolingatan 15 Lgh 1703
421 45 Västra Frölunda

Offentlig försvarare:

Advokat Jens Arnhof
Arnhofs Advokatbyrå AB
Stigmansgatan 10
952 31 Kalix

Åklagare

Assistentåklagare Erika Westerstrand Kammaråklagare Rickard Finnberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå

Målsägande

Anton Olsson
Floragatan 2 B Lgh 1001
952 33 Kalix

Målsägandebiträde:

Advokat Frida Larsson
Advokatbyrån Kaiding Kommanditbolag
Box 2
952 21 Kalix

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Dopningsbrott, ringa brott, 2 § 6 p och 3 § 2 st lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel
2018-05-07
2. Narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2018-05-07

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 174 953 24 Haparanda	Strandgatan 20	0922-281 00 E-post: haparanda.tingsratt@dom.se www.haparandatingsratt.domstol.se	0922-143 22	måndag - fredag 08:00-16:00

3. Brott mot lagen om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål, 1 § 1 st och 4 § 1 st lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål
2017-10-07
4. Rattfylleri, 4 § 1 st trafikbrottslagen (1951:649)
2017-10-07
5. Olovlig körning, grovt brott, 3 § 1 st 2 men trafikbrottslagen (1951:649)
2017-10-07 -- 2017-10-25 (2 tillfällen)
6. Rattfylleri, 4 § 2 st trafikbrottslagen (1951:649)
2017-10-25

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Medhjälp till försök till mord, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § och 4 § brottsbalken
2018-05-05
2. Ringa narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)
2017-10-07 -- 2017-10-25 (2 tillfällen)

Påföljd m.m.

1. Fängelse 3 månader
2. Förordnande angående tidigare utdömt fängelse.
(HOVRÄTTEN FÖR ÖVRE NORRLAND, 2017-01-20, B1021/16)
- Villkorligt medgiven frihet förklaras helt förverkad.

Lagrum som åberopas

34 kap 1 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

Anton Olssons skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen narkotika och dopningsmedel förklaras förverkade. Beslagen ska bestå.(Polismyndigheten region Nord, BF-IGV 1, LPO Luleå/Bodenpolisområde, beslagnr; 2018-5000-BG47599 p 1-4)
2. I beslag tagen kniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Stockholm BF IGV 73 LPO Norrmalm, beslagnr: 2017-5000-BG102783.1).

Sekretess

Tingsrätten förordnar med stöd av 43 kap. 5 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretessen enligt 21 kap. 1 § samma lag ska bestå i målet för de filmer och fotografier som lagts fram vid sammanträde inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Jens Arnhof tillerkänns ersättning av allmänna medel med 312 105 kr. Av beloppet avser 162 401 kr arbete, 77 190 kr tidspillan, 10 093 kr utlägg och 62 421 kr mervärdesskatt.
2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.

Övrigt

Thomas Vuolikainen Johansson ska till staten betala tillbaka kostnaderna för analys på 280 kr.

HAPARANDA TINGSRÄTT
Dohand 4

DOM
2018-09-13
meddelad i
Haparanda

Mål nr: B 343-18

Tiltalad

Carl DAVID Joakim Manop Bjur, 19970210-1974
Frihetsberövande: Häktad
Fågelsångsvägen 6
952 35 Kalix

Offentlig försvarare:

Advokat Lennart Wiklund
Advokatfirman Lennart Wiklund
Box 31
971 02 Luleå

Åklagare

Assistentåklagare Erika Westerstrand Kammaråklagare Rickard Finnberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå

Målsägande

Anton Olsson
Floragatan 2 B Lgh 1001
952 33 Kalix

Målsägandebiträde:

Advokat Frida Larsson
Advokatbyrån Kaiding Kommanditbolag
Box 2
952 21 Kalix

DOMSLUT

Brott som den tiltalade döms för

Försök till mord, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken
2018-05-05

Påföljd m.m.

Fängelse 12 år

Skadestånd

David Bjur och Alexander Vuolikainen ska solidariskt utge skadestånd till Anton Olsson med 194 750 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 maj 2018 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

I beslag tagen kniv, silvertape, brännare microtorch och målarskyddspapper förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Nord, Grova brott 1 PO Norrbotten, beslagsnr: 2018-5000-BG47384 p 1, 2018-5000-BG47579 p 1, 2018-5000-BG48103 p 5 och 2018-5000-BG48103 p 3).

Häktning m.m.

David Bjur ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Tingsrätten förordnar med stöd av 43 kap. 5 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretessen enligt 21 kap. 1 § samma lag ska bestå i målet för de filmer och fotografier som lagts fram vid sammanträde inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Lennart Wiklund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 183 689 kr. Av beloppet avser 133 182 kr arbete, 12 450 kr tidsspillan, 1 319 kr utlägg och 36 738 kr mervärdesskatt.
 2. Frida Larsson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 199 331 kr. Av beloppet avser 85 345 kr arbete, 45 161 kr tidsspillan, 28 959 kr utlägg och 39 866 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägarbiträdet ska stanna på staten.
-

HAPARANDA TINGSRÄTT
Dohand 4

DOM
2018-09-13
meddelad i
Haparanda

Mål nr: B 343-18

Tiltalad

Svante Ludwig ALEXANDER Vuolikainen, 19990319-6773
Frihetsberövande: Häktad
Snickarvägen 3
952 50 Kalix-nyborg

Offentlig försvarare:

Advokat Martin Wulkan
Advokat Martin Wulkan AB
Strandgatan 19
952 33 Kalix

Åklagare

Assistentåklagare Erika Westerstrand Kammaråklagare Rickard Finnberg
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Luleå
Box 924
971 28 Luleå

Målsägande

Anton Olsson
Floragatan 2 B Lgh 1001
952 33 Kalix

Målsägandebiträde:

Advokat Frida Larsson
Advokatbyrån Kaiding Kommanditbolag
Box 2
952 21 Kalix

DOMSLUT

Brott som den tiltalade döms för

1. Försök till mord, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken
2018-05-05
2. Brott mot lagen om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål, 1 § 1 st och 4 §
1 st lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål
2017-08-02

Påföljd m.m.

Fängelse 8 år 6 månader

Lagrum som åberopas

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

David Bjur och Alexander Vuolikainen ska solidariskt utge skadestånd till Anton Olsson med 194 750 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 5 maj 2018 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen mobiltelefon förklaras förverkad. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten Region Nord, Grova brott 1 PO Norrbotten, beslagnr: 2018-5000-BG47594 p 2).
2. I beslag tagen kniv förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region LPO Ö Norrbotten, beslagnr: 2017-5000-BG78465 p 1).

Häktning m.m.

Alexander Vuolikainen ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Tingsrätten förordnar med stöd av 43 kap. 5 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att sekretessen enligt 21 kap. 1 § samma lag ska bestå i målet för de filmer och fotografier som lagts fram vid sammanträde inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Martin Wulkan tillerkänns ersättning av allmänna medel med 271 812 kr. Av beloppet avser 182 786 kr arbete, 30 505 kr tidsspillan, 4 159 kr utlägg och 54 362 kr mervärdesskatt.
 2. Frida Larsson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 199 331 kr. Av beloppet avser 85 345 kr arbete, 45 161 kr tidsspillan, 28 959 kr utlägg och 39 866 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägarbiträdet ska stanna på staten.
-

Innehållsförteckning

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING M.M.	4
Åtalen i bilaga 1.....	4
Åtalspunkt 1 (Försök till mord och medhjälp till försök till mord m.m.)	4
Åtalspunkt 2 (Narkotikabrott och ringa dopingbrott)	5
Åtalspunkt 3 (Brott mot knivlagen).....	6
Åtalen i bilaga 3 (Grovt olovlig körning, ringa narkotikabrott m.m.).....	6
Åtalen i bilaga 4 (Ringa narkotikabrott, rattfylleri m.m.).....	6
FRIHETSBERÖVANDE.....	7
UTREDNINGEN VID TINGSRÄTTEN OCH TINGSRÄTTENS BEDÖMNING	8
Åtalen i bilaga 1.....	8
Åtalspunkt 1 (Försök till mord och medhjälp till försök till mord m.m.)	8
Åtalspunkt 2 (Narkotikabrott och ringa dopingbrott)	44
Åtalspunkt 3 (Brott mot knivlagen).....	45
Åtalen i bilaga 3 (Grovt olovlig körning, ringa narkotikabrott m.m.).....	45
Åtalen i bilaga 4 (Ringa narkotikabrott, rattfylleri m.m.).....	46
PÅFÖLJD.....	47
David Bjur	47
Alexander Vuolikainen.....	48
Thomas Vuolikainen Johansson	49
SKADESTÅND	50
HÄKTNING	51
FÖRVERKANDE	51
BROTTSOFFERFOND	51
ÖVRIGA FRÅGOR	52

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING M.M.

Åtalen i bilaga 1

Åtalspunkt 1 (Försök till mord och medhjälp till försök till mord m.m.)

Åklagarna har yrkat att Alexander Vuolikainen, David Bjur och Thomas Vuolikainen Johansson ska dömas för brott enligt stämmningsansökningen, se bilaga 1.

Målsäganden har biträtt åtalet och yrkat skadestånd, se bilaga 2.

Alexander Voulikainens inställning

Alexander Voulikainen har bestritt ansvar för såväl försök till mord som synnerligen grov misshandel på den grunden att han saknat uppsåt. Han har erkänt grov misshandel utförd tillsammans och i samråd med David Bjur.

Han har bestritt åklagarnas yrkande om förverkande av mobiltelefon.

Alexander Voulikainen har medgett att utge ersättning för sveda och värk samt sjukvårdskostnader. Vad gäller kränkingsersättning har han, för det fall han döms enligt åklagarnas andrahandsyrkande, vitsordat 75 000 kr som skäligt i och för sig. För det fall han döms enligt åklagarnas förstahandsyrkande har han vitsordat 125 000 kr som skäligt i och för sig.

David Bjurs inställning

David Bjur har bestritt ansvar för såväl försök till mord som synnerligen grov misshandel på den grunden att han saknat uppsåt. Han har erkänt grov misshandel utförd tillsammans och i samråd med Alexander Vuolikainen, dock med det undantaget att han menar att Alexander Vuolikainen ensam ska ansvara för brytandet av Anton Olssons finger med en polygrip i källaren på Fågelsångsvägen och för misshandeln i lägenheten på Parkbältesgatan.

Han har medgett åklagarens särskilda yrkanden.

David Bjur har medgett att utge ersättning för sveda och värk samt sjukvårdskostnader. Vad gäller kränkningsersättning har han, för det fall han döms enligt åklagarnas andrahandsyrkande, vitsordat 75 000 kr som skäligt i och för sig. För det fall han döms enligt åklagarnas förstahandsyrkande har han vitsordat 125 000 kr som skäligt i och för sig.

Thomas Vuolikainen Johanssons inställning

Thomas Vuolikainen Johansson har förnekat brott. Han har bestritt skadeståndsyrkandet i dess helhet samt solidariskt betalningsansvar, men överlämnat skälighetsbedömningen av de yrkade beloppen till tingsrätten.

Åtalspunkt 2 (Narkotikabrott och ringa dopingbrott)

Åklagarna har yrkat att Thomas Vuolikainen Johansson ska dömas för brott enligt stämningsansökningen och även framställt ett särskilt yrkande om förverkande, se bilaga 1.

Thomas Vuolikainen Johanssons inställning

Thomas Vuolikainen Johansson har erkänt brott i enlighet med åklagarnas gärningspåstående och medgett åklagarnas särskilda yrkande.

Åtalspunkt 3 (Brott mot knivlagen)

Åklagarna har yrkat att Alexander Vuolikainen ska dömas för brott enligt stämningsansökningen och även framställt ett särskilt yrkande om förverkande, se bilaga 1.

Alexander Voulikainens inställning

Alexander Voulikainen har erkänt brott i enlighet med åklagarnas gärningspåstående och medgett åklagarnas särskilda yrkande.

Åtalen i bilaga 3 (Grov olovlig körning, ringa narkotikabrott m.m.)

Åklagarna har yrkat att Thomas Vuolikainen Johansson ska dömas för brott enligt stämningsansökningen, se bilaga 3.

Thomas Voulikainen Johanssons inställning

Thomas Voulikainen Johansson har erkänt olovlig körning, grovt brott och brott mot knivlagen. Han har bestritt ansvar för ringa narkotikabrott och rattfylleri. Han har medgett åklagarnas särskilda yrkande.

Åtalen i bilaga 4 (Ringa narkotikabrott, rattfylleri m.m.)

Åklagarna har yrkat att Thomas Vuolikainen Johansson ska dömas för brott enligt stämningsansökningen, se bilaga 4.

Thomas Voulikainen Johanssons inställning

Thomas Voulikainen Johansson har erkänt olovlig körning, grovt brott. Han har bestritt ansvar för ringa narkotikabrott och rattfylleri.

FRIHETSBERÖVANDE

Alexander Voulikainen har såsom anhållen och häktad för misstanke om brott som prövas genom denna dom varit berövad friheten sedan den 7 maj 2018.

David Bjur har såsom anhållen och häktad för misstanke om brott som prövas genom denna dom varit berövad friheten sedan den 7 maj 2018.

Thomas Voulikainen Johansson anhölls den 7 maj 2018 och häktades sedermera för misstanke om brott som prövas genom denna dom. Tingsrätten hävde häktningen den 30 augusti 2018.

UTREDNINGEN VID TINGSRÄTTEN OCH TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Åtalen i bilaga 1

Åtalspunkt 1 (Försök till mord och medhjälp till försök till mord m.m.)

Åberopat bevisning

Åklagaren har åberopat följande muntliga bevisning.

- Målsägandeförhör med Anton Olsson,
- Förhör med de tilltalade Alexander Vuolikainen, David Bjur och Thomas Vuolikainen Johansson,
- Vittnesförhör med Ida Ojane, Joel Valikainen och Emma Flodh.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat

- Karta över de i målet aktuella adresserna och platserna,
- Ambulansjournal,
- Polisens händelserapporter,
- Beslagsprotokoll avseende kniv anträffad vid fågeltornet i Kalix,
- Fotografier på anträffad kniv,
- Brottsplatsundersökning fågeltornet i Kalix,
- Delredovisning från NFC avseende brännbar vätska,
- Beslagsprotokoll Fågelsångsvägen i Kalix,
- Fotografier på kläder funna i en tvättmaskin på Fågelsångsvägen,
- Protokoll över brottsplatsundersökning på Fågelsångsvägen,
- Protokoll över övrig undersökning,
- Protokoll över brottsplatsundersökning på Parkbältesgatan,
- Slutredovisning NFC,
- Extraktionsrapport från Alexander Vuolikainens mobiltelefon,

- Rättsintyg,
- Yttrande avseende målsägandens brännskador,
- Fotografier på målsägandens skador tagna av sjukhusfotograf den 8 maj 2018,
- Fotografier på målsägandens brännskador tagna den 8 juni 2018, samt
- Fotografi och två filmer tagna av Alexander Voulikainen vid gärningstillfället.

Bakgrund

Vid den i gärningsbeskrivningen angivna tidpunkten hade målsäganden Anton Olsson sedan en tid varit vän med David Bjur. David Bjur är god vän med Alexander Voulikainen. Thomas Vuolikainen Johansson är äldre bror till Alexander Voulikainen.

Vittnet Joel Valikainen är bekant med såväl målsäganden som de tilltalade i målet. Vittnet Joel Valikainen har under förundersökningen delgivits misstanke om brott, vilken emellertid avskrivits.

De händelser som prövas genom denna dom har i huvudsak utspelat sig i det hus David Bjur är bosatt i på Fågelsångsvägen i Kalix, i vittnet Joel Valikainens lägenhet på Parkbältesgatan i Kalix och på strandpromenaden i Kalix.

Natten till den 5 maj 2018 hade Anton Olsson sovit över hos David Bjur. David Bjurs föräldrar var vid tidpunkten för åtalet utomlands på semester.

Den skriftliga utredningen

Av den skriftliga bevisningen antecknar tingsrätten följande.

Av översiktskartan framgår de i målet aktuella adresserna och platserna.

Av ambulansjournal framgår bland annat att ambulans ankom till den plats målsäganden Anton Olsson anträffades den 5 maj 2018 kl 20.33. Under rubriken kontaktorsak framgår följande.

Hittad utomhus, oklart hur länge pat legat utomhus, nerkyld. Kraftig svullnad i ansikte, sår, blånad i huvud och nacke. Klagar på smärta i bröstet. När kläderna tas av finns misstänkt kniv stick vä sida thorax ca 10 cm nedanför nyckelbenet. Har även brännmärken på kroppen.

Av polisens händelserapport påbörjad den 5 maj 2018 kl. 22.23 framgår sammanfattningsvis att ett fågeltorn på strandpromenaden i Kalix börjat brinna nedifrån och att polisen funnit föremål, skärpspänne och kniv, som var uppbrända mot fågeltornet.

Av polisens anmälan och händelserapport påbörjad den 5 maj 2018 kl. 23.37 framgår sammanfattningsvis att en sjuksköterska på akuten vid Kalix sjukhus ringde till polisens regionledningscentral i Umeå kl. 23.27 och informerade om att en man kommit in med ambulans till akuten. Mannen var grovt misshandlad, och det såg nästan tortyrliknande ut med tanke på mannens skador. Mannen var brännskadad över hela kroppen, hade kraftiga blånader över hela kroppen samt hade en punkterad lunga. Mannen var tydlig med att han inte ville att polisen skulle komma dit och att han inte ville göra någon anmälan angående det som hänt. Mannen sa att han inte kom ihåg vad som hade hänt. Sköterskan uppgav att mannen heter Anton Olsson.

Av protokollet över platsundersökning vid fågeltornet i Kalix genomförd den 6 maj 2018, framgår sammanfattningsvis att det på marken vid den sida av utkikstornet som vetter mot älven, låg brända föremål. Panelen ovanför föremålen var förkolnad. I brandresterna låg en del snö. Bland blandresterna identifierades bland annat ett knivblad, tre handdukar varav två säkrades, ett stålrör, som såg ut att komma från någon slags föremål, hårprodukter, bältesspänne, metallpyramider, delar som såg ut att komma från en väska, en medicinkarta Amlodipine, en nyckel, en kork, delar av en plastpåse, torkpapper och silvertejp. Blod iaktogs på handduken, torkpappret och på silvertejpen. Blodet på silvertejpen säkrades med tops. De blodiga föremålen låg i anslutning till varandra och det är möjligt att blod överförts mellan föremålen. Det fanns inget synligt blod på knivbladet. Knivbladet var bränt/sotigt.

Fotografi på den vid fågeltornet anträffade kniven

Fotografi av fågeltornets bas

Fotografi av föremål vid
tornets bas (Blod markerat
med röda ringar)

Av beslagprotokoll och platsundersökning på Fågelsångsvägen framgår sammanfattningsvis att blod anträffats på markplan i villans hall och vid första trappsteget till övervåningen i form av avsatt blod och stänk.

Hallen på markplan

Gasbrännaren

I köket anträffades i ett överskåp en gasbrännare som säkrades som gods. På övervåningen fanns bland annat två sovrum. I det mindre sovrummet där det fanns bland annat skrivbord, dator, TV, chipspåsar och ett pass tillhörande David Bjur, anträffades inget blod.

David Bjurs sovrum

På källartrappans sjätte och fjärde steg nerifrån anträffades avsatt blod.

Källartrappan

I gillestugan fanns två rullar med målarskyddspapper som det var blod på. På golvet låg en svart plastrondell som säkrades som gods.

Källarvåningens gillestuga

I tvättstugan anträffades en stol. På stolens ryggstöd och sits låg bland annat ett randigt badlakan som var stelt och behöll formen när det lyftes bort. Stolen hade områden som saknade färg på de främre benen.

På golvet där stolen stod observerades blodstänk och en blodbesudling.

Fotografi på stolen

På ett badlakan observerades en blodbesudling som klipptes ur och som säkrades som spår. I tvätthon låg ett duschmunstycke. I tvätthons insida/framkant observerades en blodbesudling. Till höger om tvättmaskinen låg en svart plastrondell med märken som liknade tandavtryck.

Tvättstugan

Av protokollet över den kriminaltekniska undersökningen av lägenheten på Parkbältesgatan i Kalix framgår att blod anträffats dels i hallen, i form av avrinningar, avsatt blod och avstruket blod, dels på toaletten, i form av blodavrinning, avsatt blod, avstruket blod och blodstänk, dels i ett rum, i form av avrinning, blodstänk och bloddropp. I rummet fanns en golvyta som var renare än andra golv. Vid undersökningen av den renare golvytan med blodframkallningsmedel observerades mindre enstaka reagenser för blod.

Rummet på Parkbältesgatan

Toaletten

Duschen

Under rubriken Analys och slutsats i samma protokoll framgår att blodfynden i lägenheten visar att en eller flera personer med blödande skador befunnits i lägenheten. Blodrinningen på insidan av entrédörren ger starkt stöd för att någon med blödande skador eller blodigt föremål passerat dörren och genom rörelse har blod lämnat kroppsdel eller föremål, landat på ytan och börjat rinna. Blodstänken på undersidan av toalettstolen ger starkt stöd för att någon befunnits på toalettgolvet och där blivit misshandlad. Det avsatta blodet på toalettväggen visar att någon med blodig kroppsdel lutat mot väggen. Positionen och formen på avsättningen ger starkt stöd för att det är avsatt med en hand. Blodstänket på väggen i rummet ger starkt stöd för att någon med blodig kroppsdel eller föremål gjort en rörelse så att blod lämnat och hamnat på väggen. Den renare golvytan i rummet visar att någon städat just den ytan i närtid. Fynden av mindre blodreagenser ger starkt stöd för att man städat bort blod. De mindre blodreagenserna visar att blodmängden som funnits på golvet inte kan ha varit mer än enstaka dropp eller stänk. Den sammantagna bedömningen är att någon har blivit misshandlad i lägenhetens rum och toalett. Efter misshandeln har man gjort försök att städa undan blodet genom att skura golvet i rummet.

Av rättsintyget avseende Anton Olsson framgår följande.

Påvisade skador

Anton Olsson har företett blåmärken och hudavskrapningar i ansiktet och samt en djup klyvning av överläppens slemhinna (1-5, 12), samt blåmärken och hudavskrapningar på halsen (9), på händerna (22, 25, 26), på den högra överarmen och bålens högra sida (23, 48), på den vänstra överarmen (49) samt på framsidan av underbenen (35-37). Röntgenundersökning påvisade en misstänkt fraktur i det högra fjärde mellanhandsbenets nedre del (patientjournal).

Multipla brännskador, omfattande åtminstone 30 % av kroppsytan, i ansiktet (6- 8), på halsen (10, 11), på bålen (13-17, 42-47), armarna (18-20, 24) och benen (27-34, 38, 39), varav åtminstone nr 11, 14, 15, 18, 28, 32 och 42 sannolikt representerar den djupaste typen (s.k. fullhudsskador).

En antytt lansettformad skada med raka kanter till vänster på bröstorgens framsida (13) med stor mängd luft i den vänstra lungsäcken (s.k. pneumothorax), vilken krävt behandling med s.k. dränage, samt luftutträde under huden (patientjournal, röntgenundersökningar). Lansettformade skador med skarpa kanter fanns även på framsidan av det högra låret (29) och på okänd lokalisering, möjligen den vänstra underarmen (bildmaterial, patientjournal). Därutöver förelåg ytliga, rispformade hudskador med raka, jämna kanter på ryggen och den vänstra överarmen (21).

Vid anträffandet av Olsson utomhus den 5 maj 2018 vid 20:25-tiden hade han dessutom (enligt ambulansjournal) en kroppstemperatur på 33,9 grader.

Skadornas uppkomstsätt

Undersökningsfynden uppräknade i första stycket ovan (1-5, 9, 12, 22, 23, 25, 26, 35-37, 48 och 49) talar starkt för att dessa skador orsakats av trubbigt våld. De flesta av dessa är därutöver ospecifika, vilket innebär att något detaljerat uttalande om det trubbiga våldets karaktär inte är möjligt. Skadorna är dock förenliga med att ha uppstått på det sätt som framgått av utredningsunderlaget, det vill säga genom upprepade sparkar och slag. Den djupa skadan i överläppen (bildmaterial) styrker Olssons berättelse om att han fått hårda slag mot ansiktet och läppskador. Skadorna på underbenen (35-37) är förenliga med att ha orsakats av slag med ett trubbigt föremål. Frakturen i mellanhanden (20) (patientjournal) med anslutande blödning (26) är förenlig med att ha orsakats av ett slag över handen.

Beträffande brännskadorna (uppräknade i andra stycket ovan) är de av varierande djup, men merparten engagerar läderhuden (s.k. delhudsskador) och vissa är djupare ändå (s.k. fullhudsskador). Lokalisationerna överensstämmer med Olssons uppgifter om på vilka ställen på kroppen han blivit bränd. På två lokaliseringer (på bröstorgens framsida, nr 13, samt på en oidentifierad kroppsdel, sannolikt en arm eller ett ben) talar skadornas utseende dessutom starkt för att Olsson både stuckits med ett vasst föremål och blivit bränd i samma område. Utöver detta talar den karaktäristiska formen på flera av brännskadorna (10, 13, 19, 32, 46) starkt för att just ett upphettat knivblad tryckts mot huden och därigenom orsakat brännskadorna. Samma resonemang gäller även för brännskadorna nr 27, 28, 29, 33 och 34, dock med något lägre grad av säkerhet i bedömningen. Flera av brännskadorna på halsen (11), vid bröstvårtan (14) och på ryggen (bland andra 42, 43) är förenliga med uppgiften om att en gasbrännare hållits mot, eller nära, huden.

Skadorna uppräknade i tredje stycket ovan har ett utseende som starkt talar för att dessa orsakats av skarpt, skärande/stickande våld. Ansamlingen av skarpkantade små stickskador på framsidan av det högra låret (29; endast bildmaterial) överensstämmer helt med Olssons uppgift om att han blivit knivstucken fyra gånger i benet. Skadebilden i bröstkorgen (13, patientjournal) talar starkt för att Olsson blivit knivstucken strax nedom det vänstra nyckelbenet på det sätt han beskrivit.

Skadornas ålder

Ingenting har framkommit som talar emot att merparten av skadorna uppkommit den 5 maj 2018.

Skadornas svårighetsgrad

De skador som bedöms vara orsakade av trubbigt våld (se första stycket ovan) bedöms inte ha varit livshotande och förväntas inte leda till andra bestående men än ärrbildningar, förutsatt frakturen läker som förväntat.

Spontanförloppet (det vill säga utan behandling) för minst 30 %-iga brännskador, merparten delhudsskador eller djupare, hos en person med missbruksproblematik hade sannolikt varit förknippat med hög risk för infektion och komplicerad sårläggning. Eftersom Olsson snabbt kommit under behandling är spontanförloppet (särskilt med tanke på risken för dödlig utgång) svårbedömt. Brännskadorna och eventuella efterföljande operationer i hudtransplanterande syfte kommer att leda till omfattande bestående ärrbildningar på kroppen.

Skadorna orsakade av skarpt våld bedöms ha varit lindriga, förutom stickskadan i bröstkorgen (13) vilken bedöms ha varit livshotande. Även dessa kommer att leda till bestående ärrbildningar.

När det gäller frågan om hur farlig den nedkylning som Olsson företett har varit, kompliceras den av att man inte vet exakt hur temperaturen uppmätts. Nedkylning av kroppen (s.k. hypotermi) definieras som när kärntemperaturen (dvs. i kroppens inre) är <35 grader celcius. De mätningar som skett i ambulans och på akutmottagningar kan ha skett i örat, vilket kanske inte fullt ut speglar kärntemperaturen. Det uppmätta värdet (33,9 grader) motsvarar måttlig nedkylning, vilket innebär att individen bör övervakas på sjukhus. Med beaktan av ovanstående bedöms ändå nedkylningen ha varit livshotande utifrån den definition som råder.

Under rubriken kommentar har bland annat följande angetts.

Uppgiften om strypning kan inte värderas närmare utifrån det befintliga utredningsunderlaget.

Som svar på särskilda frågeställningar har bland annat följande antecknats.

1. Målsägande får sin lunga punkterad med kniv, och ska därefter ha blivit skendränkt genom att Olsson lagts på rygg med en blöt handduk över ansiktet. Farligheten av detta önskas bedömd i kombination med uppgiften om punkterad lunga. Man undrar också över framtida men till följd av detta.

Svar: Allvarlighetsgraden avseende punkteringen av lungan är besvarad ovan, och har alltså varit livshotande i sig. Uppgiften om skendränkning kan inte verifieras medicinskt efterhand, men nedanstående resonemang förs med utgångspunkten att skendränkning skett på det sätt som Olsson beskrivit. Skendränkning är en tortyrmetod som är särskilt framtagen i syfte att personen ska uppleva att den drunknar/kvävs utan att så sker, och det finns ingen tillförlitlig litteratur som beskriver risken för dödlig utgång. Kända risker förknippade med skendränkning är dock bland andra drunkning, nedkylning och lunginflammation. Det kan inte uteslutas att denna behandling inneburit ett livshotande tillstånd, framför allt beroende på den mängd vatten som hamnat i Olssons luftvägar.

4. Målsäganden har uppgett att han blivit stucken med en kniv, och därefter ska blodflödet ha stoppats genom att kniven har glödgats och tryckts mot såret. På målsägandens kropp ser man ett flertal brännmärken som kan ha avsatts med en kniv. Överensstämmer måtten på den beslagtagna kniven med målsägandens brännskador?

Svar: Måtten på de skador som tydligast liknar ett knivblad (bland andra 10, 13, 19, 32 och 46) överensstämmer väl med utseendet på båda de knivar som fotograferats av, innebärande att båda dessa knivar kan ha använts för att tillfoga Olsson brännskadorna.

I yttrande avseende brännskador och misshandel av Anton Olsson framgår följande (i utdrag).

Handflatestort område över höger höger bröstvärta är helt bortbränt, det är en fullhudsbrännskada som kräver delhudstransplantat för att täcka området. På höger axel och ner längs höger överarm finns också ett större parti både med ytligare dermal brännskada, enstaka partier med djupare dermal skada samt epidermal skada. Området på höger axel mäter ungefär 8 x 15 cm och därefter sträcker det sig en bränd remsa några decimeter ner längs hela överarmen ner till armbågen. Dessa skador torde läka med omläggningar med tiden, men det kan bli långdraget innan allt är läkt. Centralt på vänster överarm finns ett 7 x 20 cm:s parti med djupare brännskada som delhudstransplanteras under vårdtiden. Har i övrigt multipla, mindre förändringar både på ben, bål och överkropp med djupare brännskador men som är så pass små att de inte kommer att behöva delhudstransplanteras. Däremot på höger ben föreligger en fullhudsskada där huden är helt bortbränd, som också behöver delhudstäckas.

Avseende eventuella men i framtiden kan man tänka sig möjligen något inskränkt rörlighet i höger överarm/axel med tanke på eventuell ärrskrumpning i området då brännskadorna sträcker sig över leden.

Av polisens händelserapport påbörjad den 5 maj 2018 kl. 16.32 framgår sammanfattningsvis att David Bjurs bror ringt till polisen och uppgett att hans föräldrar åkt utomlands på semester, att hans lillebror fortfarande bodde hemma men att han skulle ”vakta huset”, att han besökt huset och att det då befann sig flera personer i huset, varav fyra minderåriga, att alla hade druckit alkohol, att hans föräldrar sagt att han skulle kontakta polisen direkt om det behövdes, och att han ville anmäla att hans bror knarkade med minderåriga tjejer.

De hördas berättelser.

Alla förhör har spelats in med ljud och bild. De hörda personerna benämns för överskådlighetens skull vid sina respektive förnamn.

Av målsäganden Anton Olssons berättelse har i huvudsak följande framkommit. Han lärde känna David Bjur (David) i januari 2018 och trodde att de var vänner. Han upplevde inte att det fanns någon osämja mellan dem. Han hade visserligen lånat pengar av David, runt 1 000 kr, men de kom kvällen innan överens om en avbetalningsplan. I samband med det sa David att lånet inte spelade någon roll och att det skulle fixa sig. Lånet gällde mer cigaretter och mat än någonting annat. Han kan inte se att det fanns något skäl för David att skada honom. När David vid något tidigare tillfälle sagt att denne ville tortera honom, och att David var en psykopat och ville skada honom, trodde han att David skämtade. Han hade träffat Alexander Vuolikainen (Alexander) en gång tidigare, men kände inte till dennes namn. Han trodde Alexander hette Axel och kallade därför denne för detta. I samband med att han tidigare begått ett brott hade Alexander dock varit i närheten och blivit frihetsberövad på grund av misstanken. Alexander sa att det var skälet till att Alexander skadade honom. Alexander sa att ”jag hamnade i häktet på grund av dig, jag gillar inte dig och det bästa är att skada dig”, men han tvivlar själv på att det skulle vara skälet till det han utsattes för. Han har frågat sig själv i månader varför Alexander och David utsatte honom för detta. Han har aldrig träffat Thomas Vuolikainen Johansson (Thomas), men hört honom nämnas. Han är ganska bra vän med Joel Valikainen (Joel) och han kan inte tänka sig att Joel varit med på något av det han utsatts för.

Den aktuella dagen var han hos David. Det var tänkt att de skulle ha fest och han hade därför sovit över hos David. Det var bestämt dagen före att Alexander skulle komma på festen. Han låg på en madrass på golvet bredvid Davids säng, men kunde

inte sova. Tidigt på morgonen reste Davids föräldrar på semester. Han gick ner och duschade. David kom då ner och han fick känslan av att David verkade kontrollera att han var kvar. Han minns inte exakt vad David sa men det var någonting i stil med ”jag var rädd att du farit hem”. Han gick tillbaka till Davids rum. David satt vid datorn. Efter en stund sa David att han skulle hämta Alexander från bussen. Omkring 10 – 15 minuter efter att David gått kom Ida och My. De kom in i Davids rum och My satt och sminkade sig medan han pratade med Ida. Han minns inte vad de samtalade om. Han var trött och låg på Davids säng. Därefter kom Alexander in i Davids rum. Han såg direkt på Alexanders kroppsspråk att någonting var fel. Alexander hade en väska med sig in i rummet. Han sa ”Hej Axel” eftersom han trodde att Alexander hette Axel. Alexander sa någonting, han minns dock inte vad, och började slå honom. Han försökte försvara sig vid ett tillfälle när Alexander slog honom med ett skohorn. Han tryckte upp Alexander mot väggen. Alexander sa då att ”jag hör att du slår tillbaka mot andra, men om du slår mot mig kommer jag döda dig”. Han vågade inte slå på grund av rädsla. Han tänkte att det var lika bra att stå ut. Alexander började slå honom i revbenen och i magen och han föll till golvet. Han blev också knäad i ansiktet. David satt i sängen i tittade på. Han tror att Alexander sa åt David att sparka honom. Det kan ha berott på att Alexander blev lite trött. David slog honom en gång i huvudet och sparkade honom i ansiktet och fick ont i handen och foten. Sparken var en fotbollspark. Det kan stämma att han sagt att det var en ”rundspark”. Alexander sa då till honom att han skulle kyssa Davids hand och fot eftersom han skadat den. Han ville inte men kysste Davids hand och fot. Alexander och David skrattade. Han tyckte det kändes förnedrande. Han minns inte idag, men det kan ha varit så att David sparkade honom i samband med det. Alexander fortsatte slå honom med tillhyggen och tog fram ett plastpåse som Alexander satte över hans huvud. Det var en ICA-påse som han inte kunde se genom. Alexander slog honom på läppen och han förde då upp sina armar för att skydda sig. Han kunde inte se slagen utdelas. Alexander sa åt honom att ta ner armarna. Hans läpp sprack två gånger till följd av slagen. Det var fråga om kanske fyra-fem slag. Alexander tog därefter av påsen och en mängd blod föll ut på golvet.

David log och verkade tycka att det var roligt. David sprayade på handsprit och torkade bort med pappershanddukar. Sedan gick Alexander, David, My och Jonna ner till nedervåningen. Innan det sa Alexander att det kommit blod på Alexanders väska. Han fick panik och försökte tvätta av väskan när Alexander och David var nere på nedervåning men han hittade inget blod på väskan. När Alexander och David kom tillbaka till Davids rum sa han att han inte kunnat hitta något blod på väskan, men Alexander sa att det inte gjorde någonting. Alexander tog fram ett brynjärn, en knivvässare, omkring trettio cm långt och silvertejp från den väska som Alexander hade haft med sig in i rummet. Alexander virade silvertejp runt brynjärnet och slog honom med detta tio gånger på vänster hand och två gånger på höger hand. Om järnet inte varit lindat tror han att han hade brutit många ben. David tvingade honom att dricka handsprit. Efter det sa David att han skulle dricka ytterligare handsprit, vilket han gjorde. Han minns att han tänkte att det var bättre att han var full. David tog därefter fram en plastficka med amfetamin, som David sa åt honom att svälja. Han svalde först amfetaminet och därefter plastfickan, men med stor svårighet. Plastfickan var 4 x 4 cm, men han fick ner den till slut. David verkade road. Han satt på sängen. Han ropade inte på hjälp, men vädjade om att de skulle sluta. Alexander sa åt honom att lägga fram handen på sängen, varefter Alexander la sin hand på hans handled och började slå. Han vågade inte göra motstånd. På övervåningen, efter slaget med påsen på huvudet, stod David framför honom och viftade med en kniv. David höll kniven framför honom och pendlade kniven mellan pekfingret och tummen. Därefter knivhögg David honom fyra gånger i benet. Huggen tog mot lårmuskeln och det lät metalliskt. David verkade road efter att denne huggit honom med kniven. Han är osäker på det exakta händelseförloppet, men han tror att Alexander tog kniven och gick fram och tillbaka i rummet som om Alexander funderade på någonting. Alexander tog därefter kniven och sa åt honom att sitta still. Alexander sa att denne ville ”testa en sak” eller ”kolla en sak”, varefter Alexander gick ner på knä och förde sin hand ned till hans vänstra revben och stack in kniven i lungan. Hans minnesbild är att Alexander räknade revbenen med handen och stack kniven vid sidan av fingret. Han kände hur lungsäcken ”poppade till”.

Han upplevde det som att Alexander fick lite panik. Efter 10 – 15 sekunder sa Alexander till honom att ta ett djupt andetag. Det kom luftbubblor ur såret. Han är helt säker på att Alexander och David såg luftbubblorna och Alexander verkade bli rädd. Han vet dock inte exakt var David befann sig. Han var helt fokuserad på kniven. Alexander verkade ”kontrollerad” och som att denne hade ett mål. I källaren verkade Alexander mer okontrollerad. Han vet inte vems gasolbrännaren var. Det kan ha varit han själv som sa att såret måste stängas, men han minns inte säkert vem som sa det. De värmdde knivbladet och brände på såret, men inte tillräckligt djupt. Han minns inte vem det var som brände. De värmdde därefter knivbladet och tryckte nästan en tredjedel av knivbladet mot såret och brände djupare. Han satt och blundande i samband med detta och tänkte att ”nu kommer det att göra ont” och att ”nu kommer det helt enkelt att suga”. De stängde såret med gasolbrännaren och kniven. Under händelseförloppet var hans blåsa halvfull och han bad om att få gå få toaletten. De sa att han hade tio sekunder på sig att kissa och att de skulle döda honom om han försökte fly. Det var väldigt svårt att kissa med tidsbegränsning. När han satt i sängen kissade han på sig lite efter att han bränts med kniven. De ledde därefter ut honom ur rummet. En gick framför honom och en bakom. Han minns dock inte i vilken ordning. Han var fullt medveten om att han inte kunde smita. Han minns att de stod vid källardörren på nedervåningen och sa att ”nu går vi ner”. Han tänkte då att ”det är slut”. Han trodde att han skulle dö. Han hade inte ätit eller druckit och både David och Alexander är större än honom och han vet sedan tidigare att han inte kan springa ifrån David. Det var inte möjligt för honom att fly. Han gjorde inte motstånd, utan hoppades istället att de inte skulle bli mer arga. De sa att han skulle dö om han gjorde motstånd. På väg nerför trappan slog Alexander honom på axlarna och på en tänderna. Alexander sa att ”du kommer inte dö idag, men du kommer bli misshandlad som du aldrig blivit misshandlad förut. Han fick på väg ner till källaren gå in i köket på nedervåningen och röka en cigarett. Sedan gick de ner i källaren. Han har ett minne av att han blev slagen i ryggen medan han gick. Under hela händelseförloppet kallade Alexander honom för ”lilla gubben”. I källarens gillestuga stod det nästan inga möbler. De tog in honom i duschen och sa

åt honom att duscha. De sa att han luktade illa. Han hade kalsonger på sig. Han hörde Alexander och David viska sinsemellan. Eftersom hans händer var skadade av slagen var det svårt att hålla i kranen. När han gick in i duschen tänkt han att "jag kommer dö". När han skulle ta sig upp var det väldigt svårt. Alkoholen hade gett effekt och paniken över vad som skulle komma var stark. Han hörde att David sa till Alexander att de borde ringa "T." Han vet dock inte om det var Davids idé. Han visste inte vem "T" var, men han tänkte att de skulle ringa någon som var mer sadistisk än vad de var. Han hade aldrig träffat "T" och visste inte vem "T" var. David och Alexander gick därefter upp från källaren. Han tänkte att han inte ville stanna i duschen eftersom han tänkte att det är lättare att göra rent kakel. Han satte sig därför på bänken i gillestugan vid ingången till tvättstugan. När de kom tillbaka ner igen sa Alexander att han skulle gå in i duschen igen. Han frågade om han skulle dö. Alexander sa att han inte skulle dö "om du gör som vi säger". Han tvivlade starkt på det, men höll ändå fast vid tanken. Han gjorde som han blev tillsagd och la sig i fosterställning på vänster sida. Han låg i duschen och var rädd. Alexander tog fram en handduk som låg på bänkarna intill duschen. Alexander sa att han ville göra en sak till. Alexander sa åt honom att han skulle lägga en handduk över ansiktet och att Alexander skulle döda honom om han tog bort den. Han minns att ljummet vatten började spola. Det var svårt att vara stilla och han fick kämpa mot instinkten. Han försökte hela tiden hålla axlarna mot golvet eftersom hans liv stod på spel. Han upplevde den första skendränkningen som värst. Innan han la sig på golvet tog Alexander fram sin telefon och sa att denne skulle skapa en gömd mapp, men han såg inte Alexander filma. Han hörde inte vad David sa och såg ingenting eftersom han hade handduken över ansiktet. Han bad David att de skulle sluta genom att vädjande säga "snälla". David höjde fingret mot läppen och sa "inga namn" och "gör det inte igen". Han är osäker på om de kissade på honom andra skendränkningen. Första skendränkningen kissade de på honom när han hade handduken över ansiktet. Han är dock osäker på antal gånger. Det sved i läppen och det var förödmjukande. Han minns inte mycket i övrigt och minns inte att han blev slagen med skiftnyckel eller brynjärn medan han skendränktes. Detta kan ha berott

på att han var i panik. Han minns inte heller att de kissat på honom i ansiktet utan handduk. Han har inte förmått titta på den film som Alexander spelade in. Han var tvungen att lämna salen under uppspelningen av filmen i tingsrätten. Alexander och David lämnade honom ensam i källaren igen och sa till honom att städa, vilket han gjorde. Sedan såg han genom dörren att de kom in igen och att de la fram en plastpresenning, som de ställde en stol på som de klädde med en sopsäck. Presenningen var omkring två kvadratmeter åt varje håll. De åt honom att duscha igen. David och Alexander gick ut i gillestugan och pratade om att tejp fast honom i ett rör i taket så att de kunde slå honom hängande som en slagpåse. De sa åt honom att han måste hålla sig uppe så att röret inte skulle gå sönder. Han sa att han inte skulle orka hålla sig uppe och att röret skulle gå sönder. Han fick då sätta sig i stolen och de tog fram brynjärnet igen och slog honom på halsen, benen och på kroppen. De slog honom även med skiftnyckel. Alexander slog honom med ett aluminiumrör och det sprutade blod. Det är samma rör som finns med på fotografier i förundersökningen och som bränts vid fågeltornet. Han vet inte exakt antal slag som han fick ta emot, men det var mer än 20 slag med olika tillhyggen. Slagen träffade hans nacke, axlar, arm, bröst, ben och skenben. Han var då inte fasttejpade. De tog grepp om hans hals några gånger under händelseförloppet. Han har dock bara en klar minnesbild av att Alexander tog ett strypgrepp om hans hals med ena handen medan Alexander hade brynjärnet i andra handen. Han kommer ihåg att han drabbades av andnöd och att han hyperventilerade mycket. Alexander och David gick därefter upp från källaren och lämnade honom ensam. Han såg en spruta och tänkte att han skulle ge sig själv en hjärtattack genom att spruta in en luftbubbla i kroppen. Han vet inte hur länge han var ensam, men det var längre än fem minuter. Han gick runt i källaren och tänkte på att fly och skrika på hjälp, men kom fram till att det skulle göra det hela värre. Hans främsta tanke var att göra slut på sitt liv, inte att fly. Därefter kom Alexander och David ner tillsammans igen och tejpade fast honom med händerna bakom ryggen och benen mot stolsbenen. De hade gasolbrännaren och kniven med sig. Han hörde först gasolbrännaren och fick en klump i halsen. De värmden upp kniven tills kniven ”brann”. Kniven var helt röd och

när den värmts upp i ungefär 20 sekunder flög en stor eldslåga upp från kniven. Han tror att David fnissade eller skrattade lågt. De började bränna honom med kniven. Det var mest Alexander som brände honom. Alexander brände honom på halsen, vänster arm, vaderna och bröstvårtan. Det var de allvarligare skadorna. När Alexander brände honom stod David bakom och skrattade. Alexander gapskrattade. Efter att Alexander bränt honom ytterligare tog David kniven och brände bort hans bröstvårta. Hans minne är dimmigt efter det, men han tror att de tog paus, kanske 15-20 minuter. När de kom ner igen brände Alexander honom och därefter tog David kniven och brände honom ganska djupt på armen. David höll gasolbrännaren mot hans mage, varpå han flyttade sig och ramlade och inte kunde ta sig upp igen eftersom hans händer var bakbundna. Alexander sa då att ”du har trettio sekunder på att ta dig upp själv annars skär jag halsen av dig” samtidigt som Alexander uppmanade David att hämta kniven. Alexander brände honom därefter på axeln, ryggen och vaden. David skrattade under hela händelseförloppet. Alexander sa att han inte njöt, men han vet inte vad Alexander menade med det. Efter att de bränt honom stod Alexander och David i trappuppgången och släppte in luft och vädrade eftersom det luktade bränt. Bränt kött har en distinkt lukt och det stank. Han hörde att de sa ”fan vad det stinker”. De sa att han inte fick fara till sjukhuset och att de skulle döda honom om han gick till polisen. De sa även att någon skulle kontakta honom och att han skulle ge dem 100 000 kr. Det senare sades när han hade gasolbrännaren mot huden. Han minns att Alexander var nere i källaren utan David vid två tillfällen. Det enda han minns av det är att Alexander sa att han inte skulle dö. Han minns att David och Alexander gick upp från källaren och att han gick in i duschen igen. Han hörde därefter att någon kom ner i källaren och han gömde sig därför. Han såg i spegelbilden att det var Ida Ojane (Ida), som letade efter honom. Han svarade inte och ville inte att hon skulle se honom i det skick han var. Han såg att Ida definitivt var rädd och att hon inte ville vara där. Alexander och David sa åt honom att klä på sig så att tjejerna inte skulle se att han såg ”för jävlig” ut. Han gick ut i köket och fick röka en cigarett. Alexander och David frågade om han vill ha något. Han lutade tillbaka huvudet, drack ett glas alkohol och därefter har han inga

minnen förrän han var ute och gick. Han uppskattar att han utsattes för aktiv tortyr i omkring 4 – 5 timmar. När de kom upp på nedervåningen hörde han att Alexander och David sa att de skulle ringa ”T” eller att ”T skulle komma”. Han fick höra att ”T” hade bil och skulle kunna transportera honom. I vardagsrummet frågade de om han ville han något. Han sa att han ville ha alkohol. De hällde upp vodka och Alexander sa att ”vi är inte så dåliga, vi är inte så hemska”. Han har minnen från Davids rum, källaren och vardagsrummet, men han minns inte att han ska ha varit i en lägenhet. Han upplevde att allt blev svart i Davids hus. Hans nästa minnesglimt är att han gick med någon på någon gata vid älven, hans syn svajade och han såg inte så mycket. Han gick med en person, men han vet inte vem. Han sa att benen var för tunga och den person som han gick med sa ”lägg armen om mig”. Därefter svartnade allt igen. Han har inga minnesbilder och kan inte identifiera den han gick med. När han vaknade på akuten var han livrädd för att något skulle hända med hans lillebror. Även under tortyren var han rädd för att något skulle hända med hans lillebror.

Hörd över åtalet har David Bjur uppgett i huvudsak följande. Anton hade sovit över hos honom. Han sprang ner i källaren och sa till Anton att det var tur att Anton inte farit. Han tyckte det var respektlöst av Anton att duscha hos honom utan att fråga. Anton kom därefter upp till hans rum och han for för att hämta Alexander. Han vet inte vad Alexander menade med att skriva ”Mobbodret” i ett SMS. Han struntade därför i det och svarade inte på meddelandet. Om händelsen planerats hade de inte skickat SMS om att mobboffret var hos honom. Han hade haft kontakt med Alexander per telefon och han gick för att hämta denne och handla samtidigt. Han köpte två spritflaskor, godis, kebab och ciggarett. Alexander gick upp på övervåningen och han hörde en smäll. Det kan ha varit att de bråkade på övervåningen. Han gick in i sitt rum. My satt och sminkade sig. Alexander började bråka och Anton försvarade sig inte. Han uppmanade Anton till att försvara sig. Anton försökte riva ner TV:n upprepade gånger och detta ”triggade” honom. Han och Alexander är som bröder och ställer upp för varandra och alla började bråka.

Han tog inga stryptag och han vet ingenting om plastfickor. Den andra handspriten ville Anton själv ha för att lindra skadorna. Brynjärnet och silvertejpen fanns redan på hans rum. Alexander uppmanade honom att sparka Anton i magen. Han sparkade Anton i magen. Anton pussade hans fot. Det var skumt och han sa till Anton att inte göra det. Anton pussade ändå hans fot och han sparkade därefter Anton i ansiktet. Det var en impuls att han sedan gick ner och hämtade en kniv. Han högg Anton i benet fyra gånger. Det blev ju ingen stor skada eftersom ingen artär skadades. Han såg inte att Alexander räknade revbenen. Inget av händelseförloppet var planerat och det var inte planerat att punktera lungan. Alla fick panik av att lungan skadades. Det var hemskt och det var ”skitmycket” blod. Alla reagerade starkt. När de fick veta att det var livsfarligt kom de på idén att bränna igen såret. Hans uppfattning var att Anton gick med på det. Han minns inte att han piskat Anton med ett nitbälte och han har inte sett Alexander göra det heller. Det kan ha varit fråga om snärtningar. Hans uppfattning är att Anton, som inte tog till våld, triggade de att fortsätta. Det kom ”rätt så mycket” blod från såret. Han hämtade en gasolbrännare, som man flamberar mat med. De talade om att bränna såret. Anton ville att de skulle ringa efter en ambulans, men han gjorde inte det eftersom han ”inte ville ha skit för det här”. Anton gick självmant ned till källaren. Anton hade tid att fly. Under skendränkningen slog han Anton, vilket syns på den inspelade filmen. De skendränkte Anton två gånger och filmade båda gångerna. Han blev uppmanad av Alexander att slå Anton i ansiktet, vilket han gjorde med brynjärnet. Det var två eller tre slag och Anton började blöda mycket från munnen. Just då i slutet av skendränkningen skakade Anton till och han misstänkte, mot bakgrund av Antons skakningar just då och vattnet i lungorna, att Anton höll på att dö, men de kontrollerade genom att ”kolla” och Anton dog inte. Han vet inte om Anton såg ut att ha dödsångest. Han har svårt att förstå vad andra människor känner. Han vet inte vem det var som kom på idén att hänga upp Anton i ett vattenrör. Han är dock tveksam till att det skulle ha varit hans idé. De hade plast på golvet och de täckte stolsytan. Han satte en plastpåse över stolen. Händelseförloppet därefter är som Anton beskrivit det. De tejpede fast Anton och denne satt i stolen. Därefter for han

till Daniel. Han var borta kanske en timme. Klockan 13.20 var första samtalet med Alexander och han var då hos Daniel. Klockan 13.25 handlade det om att han skulle hämta en kvarting och klockan 13.40 var det ett samtal till och därefter ett SMS om att han strax var tillbaka. Han gick ner i källaren. Anton var bränd och rispad på högra armen och satt mot tvättmaskinen fasttejpade. Han måste ha lämnat Anton i det skicket. Han var inte med när Antons finger bröts, men han såg när han kom tillbaka att fingret var skadat. Han såg även tången men visste inte att den använts. Han brände bort Antons bröstvärta med gasbrännaren. Han brände inte Antons tå med brännare, utan den brände han med kniven. Joel Valikainen (Joel) kom till huset och var psykotisk och hade tagit amfetamin. Han ville inte ha med Joel runt sina minderåriga kompisar. Alexander skickade hem Joel. Hans bror hade också kommit till huset och de var tvungna att utrymma huset. Det hela avslutades genom att Anton blev fri och fick komma upp. Anton erbjöds sprit och cigaretter. Anton hade kunnat fly. Anton måste ha kommit upp precis innan Thomas kom till huset, dvs. före 15-tiden. I samband med det kom fler personer till huset. Thomas var inte inblandad i något. Det fanns amfetamin i huset och han ville inte blanda in minderåriga i det. Thomas satt med tjejerna i vardagsrummet. Han frågade om Thomas kunde hjälpa honom med kläderna i tvättmaskinen, men det var när Anton inte var kvar i huset. Ida kom ner och hjälpte honom med tvättmaskinen. Det han sagt om Thomas i förundersökningen stämmer inte. Han har hittat på uppgifterna om maskerade män. Thomas kände inte till någonting. Efter Anton och Alexander lämnat huset packade han säkert ihop alla saker. Det var en stank i huset och det var mycket blod på materialet han samlade ihop. Han hade tänkt bränna upp materialet i en grillkåta, men den var upptagen. De lämnade sakerna på baksidan av fågeltornet. Han hade inte med tändvätska, utan den lämnade han senare. Alexander hade ringt till Joel och sagt att han skulle komma hem till Joel. Han uppskattar att Alexander var ensam med Anton hos Joel i omkring en timme, kanske klockan 17.00 – 18.00. Han och Alexander hade telefonkontakt och sista samtalet var klockan 17.55 och därefter anlände han, Ida, My och Thomas hos Joel. Han var hos Joel i kanske fyra minuter. Han såg inte Anton hos Joel. Han såg inte Anton igen förrän vid

fågeltornet. Han trodde först att det var Joel eftersom Anton hade en jacka som liknade Joels. Thomas blev mer och mer arg för att Alexander tagit benzo. Han såg att Thomas slog Alexander, men det var inte hårt. Senare på strandpromenaden kom två personer gående. Han har ingen kommentar, men han träffade Thomas senare. De kan likaväl ha träffats på stan. Thomas och Jonna gick mot Willys och Alexander var med Anton. Alexander lämnade Anton vid fågeltornet. Han såg Anton sista gången vid fågeltornet. Han själv cyklade och tänkte att det nog skulle bli bra med Anton. Han brukade lite amfetamin när han kom hem, men inte särskilt mycket. Han kunde sova normalt. I efterhand anser han att det var väldigt dumt och han är ledsen över det som hänt. Han upplevde att de hade trevligt och han visade bilderna på Anton för tjejerna.

Hörd över åtalet har Alexander Vuolikainen uppgett i huvudsak följande. Han har känt David i många år. Anton har han sett en gång tidigare. Han hyste inget agg mot Anton. Han och hans väninna Jonna skulle den aktuella dagen åka till David och hänga där. Han reste med bussen från Luleå och ringde till David under bussresan och frågade om David kunde få med Joel till busstationen. Det var Joel som avsågs med ”mobboffer” i det textmeddelande han skickade till David. Joel var psykotisk så det var inte möjligt för honom att ringa till Joel. David berättade per telefon att en kille som David ville slå var hos David. David berättade att det var Anton. Han och David kom fram till att han skulle börja slå Anton. Han ville dock inte att Anton skulle veta vad han hette eller vem han var. Han hade en väska med sig med mjukiskläder eftersom han kanske skulle sova över. Hemma hos David bytte han om till mjukiskläder och han såg då ett skohorn i trappan. Han gick in i Davids rum och frågade killen i rummet om han var Anton. Anton svarade ja. Han minns inte att Anton ska ha hälsat på honom, men han började slå Anton med skohornet under någon minut. Första slaget kan ha utdelats vid klockan 11.30. Därefter kom David in i rummet och slog Anton. David sa att anledningen till slagen var det som hänt i Luleå, men den riktiga anledningen var att David bara ville slå Anton. Han antar att det berodde på det som hänt med My. Han slog Anton lite till och skällde ut honom

för det i Luleå. Han minns inte vad Anton svarade, men han sa åt Anton att försvara sig. David slog Anton lite till. Han slog därefter Anton med tillhygge, knivvässaren, och sparkade också på Anton. Han är osäker, men tror att David slog Anton med nitbältet. Han och David samtalade därefter och de kom då fram till att de ”ville testa en grej”. Han satte en platspåse över Antons huvud och slog Anton några gånger i ansiktet. Antons ansikte började blöda och han gav Anton papper för att torka av det. Han och David och tjejerna gick ner på nedervåningen. Tjejerna följde inte med upp igen. När de gått upp till Davids rum igen satte han sig i sängen och han hade uppfattningen att allt var klart och att ingenting mer skulle hända. David tog då en kniv och högg Anton i benet. Han vet inte var kniven kom från. Han hade inte med sig kniven eller silvertejpen. David räckte därefter över kniven till honom. Han har ett svagt minne av att han tejade knivvässaren med silvertejp. Han sa att han skulle hugga Anton i armen och sedan gjorde han det. Han tänkte att han skulle hugga utan att det skulle vara livshotande och försökte därför välja ut ett ställe att hugga. Han högg där han trodde det var ofarligt, men det visade sig att han hade fel. Han slant med sticket och sticket var inte djupt. Han drog ut kniven snabbt. Det blödde mycket från hugget i bröstet, men han såg inga bubblor. Det var inte meningen, men han tänkte i den stunden att Anton kanske skulle förblöda. Han ville inte att Anton skulle förblöda och dö. Han tänkte att om det inte slutade blöda skulle de vara tvungna att ta Anton till läkare. De kom fram till att de skulle bränna igen såret. Efter bränningen tänkte han att Anton behövde läkare. De gick därefter ned till källaren. Anton duschade eftersom Anton luktade svett och var blodig. Han minns inte att han skulle ha kallat Anton ”lilla gubben” eller sagt ”vad vacker du är”. När han gav Anton handduken frågade Anton om han skulle skendränka eller snärta honom. De skendränkte Anton och David hämtade därefter gasolbrännaren. Anton gjorde inga ansatser till självförsvar. Han filmade eftersom David ville ha det skickat till sig. Han tror att de visade filmen för Ida. Han vet inte om Anton kissade på sig, men Anton ropade inte på hjälp. Han tror att det var Davids idé att hänga upp Anton för att därefter slå Anton som en boxningssäck. De satte Anton i stolen och slog honom. De slog, tejade och brände därefter Anton. Han slog Anton med

tillhyggen, en metallpinne och en knivvässare. Han minns inte säkert, men han tror att silvertejpen på kniven var borta. Han slog Anton lite överallt, men inte i huvudet eftersom han inte vill slå sönder huvudet så att hjärnan skulle skadas. På Antons fråga svarade han Anton att denne inte skulle dö. Anton bad honom och David att sluta vid flera tillfällen, men det gjorde de inte. Han tror att det berodde på att David och han triggade varandra för mycket. Både han och David slog Anton när denne satt på stolen. Han minns inte att han bränt Anton, vilket kanske beror på att han glömt det. Han minns dock att David brände Anton på bröstet och på tån. Han såg att knivbladet värmdes en gång. Han minns inte riktigt, men bladet blev rött och han har en minnesbild av att det fastnat kött på kniven och att kniven då började brinna. David lämnade huset och sa till honom att inte gå ner till Anton själv och inte göra någonting medan han var borta. Han gick dock ner själv och bröt därvid Antons finger med en polygrip. Anton satt då fasttejp på stolen. Anton frågade om det skulle göra ont. Han sa till Anton att han skulle bryta fingret. Han uppskattar att han bröt Antons finger med polygripen omkring klockan 13.30. Det förekom sedan inget våld och han lösgjorde Anton när denne sa att ”det räcker”. Därefter hände inget mer hos David. När David kom tillbaka brände David Anton på bröstet och på tån. Folk började komma till huset, däribland hans bror och Davids bror. Han sa till Anton att stanna kvar i källaren. Davids storebror ville få ut alla från huset. Han tror att han ringde till Joel och sa att ”jag kommer till dig”. Det kan ha varit omkring klockan 17.00. Efter klockan 17.00 gick han med Anton till Joel. De gick vilse, virrade runt och pratade lite. Anton, Joel och han själv var ensamma hemma hos Joel i ungefär 20-30 min. Han slog Anton i badrummet hos Joel med knytnävsslag i ansiktet och mot kroppen. Joel svamlade och Anton skulle tvätta av sig torkat blod i ansiktet. Det var blod över hela badrummet. Han slog Anton i någon minut för att Anton blödde och då började Anton duscha. David och de andra kom till Joel vid klockan 18.00. Thomas var arg på honom för att Thomas trodde att han använt benzo, vilket han inte gjort. Thomas gav honom en ”käftsmäll” och smällar på axeln och bakhuvudet. Att Thomas slog honom kan också ha berott på att Thomas förstått att han och David spårat ut. Efter att de lämnat Joel gick han till David där påsar

med saker var förberedda. De tog med påsarna och lämnade dessa vid fågeltornet. Thomas kom efter Anton. Han och David talade om vad de skulle göra. Han ville ta med Anton till Luleå, men fick ingen skjuts. Han kom till fågeltornet samtidigt som Anton. Han vet inte vem Anton kom dit med. Han har en minnesbild av att Anton stödde sig mot någon. Hans tanke med att lämna Anton vid fågeltornet var att någon skulle se Anton och hjälpa denne. Han ville inte ta Anton till akuten i Kalix eftersom han helst inte vill åka fast. Han kan inte minnas att han via telefonen ska ha diskuterat att dumpa någon i skogen. Det kanske var en tanke, men den visade sig vara rätt korkad. Han kände inte ens till att Anton var nedkyld. Han gick till Willys och mötte där Jonna och Thomas. Därefter gick han till fågeltornet och tände eld på det. Han minns inte att han skrivit den textkommunikation som extraherats från hans telefon. Han minns inte varför han klockan 14.28 ska ha skickat ”kom innan han vi gjort allt det roliga” till Thomas. Han minns inte meddelandet klockan 17.37, i vilket står ”muppen duschar nu och städar badrummet”. Han kan dock ha menat Anton. Han minns inte heller vad som åsyftas med meddelandet klockan 17.40, i vilket står ”vad ska vi göra. Dra ut han i skog o lämna elr”. Vad gäller Thomas svar kl. 17.41, i vilket står ”Nej bror vi ska facka fors”, tror han att det var oseriöst. Han minns inte om Thomas hade en ”bandana”.

Hörd över åtalet har Thomas Vuolikainen Johansson uppgett i huvudsak följande. Han kom till Kalix på fredagen och ringde sin bror, Alexander, som sa att denne inte hade tid att träffas. Alexander hörde av sig på lördagen och han for till Davids hus för att umgås. Han fick uppfattningen att Alexander deltog i en ”shotslek”. Han kom till Davids hus vid tre - fyra tiden och möttes utanför av Alexander och David. Han satte sig i vardagsrummet och tog en Powerking, åt chips och umgicks. Han kände ingen lukt. Han satt i vardagsrummet, men gick vid något tillfälle lite längre in i huset för att prata i telefon. Han uppskattar att han befann sig i huset i ungefär 1 – 1,5 timme. Han var aldrig i källaren eller på övervåningen, utan satt i vardagsrummet med tjejerna. Davids bror kom till huset och ville få ut folket som var där. Han fick höra att Alexander eventuellt hade tagit tabletter och han puttade

därför till Alexander. David och de andra gick därifrån och han pratade med en annan person. Hemma hos Joel befann sig en annan kille, som han inte visste vem det var. Killen var svullen i ansiktet och hade en blåtira eller något liknande. Han var kvar en stund. Eftersom det skulle komma sjukvårdspersonal till Joel lämnade han och killen med blåtiran lägenheten samtidigt. Killens byxor gled ner och han uppfattade det som att killen var kraftigt drogpåverkad. Han kände att han inte kunde lämna killen och låta killen gå för egen maskin. Killen pratade om att han bodde i en bokhylla. De gick genom kyrkogården mot strandpromenaden. Till höger om strandpromenaden fanns fågeltornet och till vänster ett nybygge. När de kom fram var hans lillebror Alexander där och några andra killar som var på väg hem. Under promenaden verkade killen vakna till och berättade att denne ramlat. Han antog att killen inte ville berätta om vad som egentligen hänt. När de skildes åt verkade killen kunna ta hand om sig själv. Killen gick tillsammans med Alexander mot stan. Han hade ingen ”bandana” på sig eller med sig. Hans bror skriver alltid konstiga saker på telefonen. Vad gäller SMS-meddelande om att ”focka fors” så gällde det att han var irriterad på Alexander Fors och tänkte skälla ut denne. Han känner inte igen kommunikationen. Vad som hänt ”Leon” säger honom ingenting särskilt. Han har inte burit någon väska under hela händelsen.

Ida Ojanne har berättat i huvudsak följande. Hon och David Bjur började umgås för några år sedan när han köpte alkohol åt henne. Med tiden blev de goda vänner. Alexander hade hon enbart mött någon gång tidigare på stan. Hon hade aldrig tidigare träffat Thomas. Anton hade hon känt i några dagar. När hon tidigare umgåtts med David och Anton kallade David Anton för ”brorsa”. Hennes minnesbilder av dagen påverkas av att hon drack mycket alkohol. Hon minns därför endast de starkaste bilderna och minnena. Anledningen till att hon var hos David var den att hennes vän My vill åka dit. De visste att det fanns alkohol hos David. När hon och my kom till huset och kom upp till Davids rum satt Anton på sängen. Hon uppfattade Anton som glad. Hon frågade Anton hur han mådde och fick till svar att han mådde bra. Hon hörde David säga att ”Kalle”, som Alexander kallas

för, snart skulle komma. David och Alexander kom senare in i rummet och Alexander frågade Anton om det var han som var Anton. Anton svarade ja och då tog Alexander tag i Anton och drog ned denne på golvet. Alexander slog Anton med knytnävarna. Under tiden skrattade David. Slagen träffade Anton på axlarna, ryggen och bröstkorgen. Alexander sparkade Anton i huvudet. Hon hörde Anton säga att han ville säga hejdå till sin mamma när de sparkade honom. Alexander tog tag i ett nitskärp och slog Anton med det och smällarna hördes ordentligt. Sedan tog Alexander fram en knivvässare, som var ungefär trettiofem centimeter lång. Hon var inte beredd på att de skulle ge sig på Anton. Alexander och David skrattade medan de slog Anton och sa saker som ”vad fan har du gjort”. Hon minns att Anton tvingades dricka handsprit, men hon vet inte om det var en eller två flaskor. Hon gick därefter ut och rökte med My och frågade då My varför de slog Anton. My svarade då att det inte var någonting att bry sig om. David kom ut till henne och My och skrattade och sa att Anton hade kissat på sig. När de återvände in i huset gick de till köket för att värma pizza. De blandade drinkar och drack en stund. David och Alexander kom ned till köket utan Anton. David och Alexander sa att de var helt slut av att ha slagit Anton och att Anton egentligen inte gjort dem någonting. När hon frågade efter Anton svarade Alexander att de tog hand om honom. När David och Alexander var på övervåningen kunde hon höra hur det dunkade. Hon minns inte om Anton någon gång ropade efter hjälp, men hon vet att Anton bad de sluta. Anton bad om förlåtelse flera gånger och Alexander och David kallade Anton för ”jävla hora”. Från det har hon en minneslucka, men hon vet att Anton togs ned i källaren och att någon sa åt henne att titta bort. David och Alexander kom upp från källaren efter ungefär trettio minuter när de varit där första gången med en blodig kniv och sa att ”de hade punkterat hans lunga”. Hon tror att Alexander sa att ”det är första gången jag punkterat en lunga” och både han och David var uppspelta och verkade stolta över vad de gjort. Hon hörde inga ljud nerifrån källaren medan David och Alexander var där eftersom det var så isolerat. Hon är dessutom döv på höger öra.

Hon såg när David letade efter en gasolbrännare att bränna Anton med och hon hörde Alexander gnälla om sina blodiga kläder. David tog fram gasbrännaren ur ett skåp i köket bredvid frysen. David frågade om någon av dem ville tvätta sina kläder, men Alexander ville inte tvätta sin tröja. Hon kände hur det började lukta när David och Alexander var i källaren och öppnade ett fönster för att vädra ut lukten. De fortsatte dricka i vardagsrummet och hon frågade ytterligare en gång hur Anton mådde. På det svarade David att hon och My kunde gå och kolla. När de kom ned i källaren kände hon hur illa det luktade. De hittade Anton skakandes i bastun. Hon såg att han var blodig, men hon kunde då inte se om Anton var brännskadad. Hon och My gick upp till de andra igen och fortsatte dricka och David och Alexander gick ner i källaren igen. När de kom upp därifrån skrattade Alexander och David och visade en videosekvens i mobilen. Hon bestämde sig för att se efter igen hur Anton mådde och gick ned i källaren. Hon höll för ansiktet med ”huv-tröjan” på grund av stanken av bränd hud och bränt kött. Hon tyckte det luktade värre än gången innan. Den andra gången hon gick ner såg hon målarplast på golvet och en trästol i furu. Plasten var urklippt för att täcka golvet och det var lite skrynkligt. Det var mycket blod på plasten. Hon hittade Anton i duschen och denne var på väg att klä på sig och sa åt henne att gå upp igen eftersom han inte ville att hon skulle se honom i sådant skick. Hon gick upp till vardagsrummet. Därefter kom det några killar till huset och David sa åt dem att inte gå in till köket. En av dem som kom var David Bjurs bror. Hon tror att Thomas kommit till huset innan dess, eller så mötte de denne på stan när de var där för att köpa ciggarett. Thomas hade på sig en vinröd bomberjacka och en midjeväska. Hon tror att Thomas kom hem till David vid tretiden. De satt bredvid varandra i soffan i vardagsrummet och Thomas erbjöd henne en snus. Hon upplevde att Thomas visste om vad som hänt med Anton. När alla andra hade gått pratade de om att det behövde städas upp i huset. Hon vet inte om de andra fick veta vad som hänt eller om filmen visades för dem. Hon vet inte om Thomas var i källaren. David och Alexander sprang upp och ned till källaren flera gånger och det var svårt att veta var de befann sig. De var där nere tillsammans hela tiden förutom ett tillfälle när Alexander var där ensam, vilket

gjorde David sur på Alexander. Vid ett tillfälle fick Anton komma upp till köket och fick röka under fläkten och blev tillfrågad om han ville äta eller dricka något. Hon vet att David och Alexander städade i Davids rum och i källaren. Vid något tillfälle blev hon ombedd av Alexander att gå ned till källaren och slå Anton. Alexander skrattade när han sa det. Därefter minns hon ingenting förrän de gick till stan för att köpa cigaretter för att sedan gå vidare till Joels lägenhet. Det var hon, My, Jonna, David och Thomas som gick tillsammans till Joel. Direkt när de kom hem till Joel började Thomas slå Alexander för att han hade tagit droger. Hon, My och Jonna gick därefter tillbaka mot Davids hus. David följde efter. Hon kände sig tvingad att bära bort bevisen och tog därför en ryggsäck som var trasig på höger sida som var full med blodpapper. Bevisen fanns bakom en blå bod vid Davids hus. David Bjur bar en ”adidas-väska” och Alexander bar två kassar. Vid platsen där de stannade och brände upp sakerna kom Anton långsamt gående nära någon som hon tror var Thomas. Anton hade på sig en blå jacka och hon trodde först att han var Joel innan hon såg att det var Anton. Hon kunde se att Anton hade ont. Hon fick uppfattningen att Thomas skulle se till så att Anton inte stack iväg någonstans, men hon såg inte om han höll i honom. Hon trodde inte att Anton var där frivilligt eller att han ville se David eller Alexander. Hon och My gick en sväng och pratade och hon undrade om Anton Olsson skulle överleva eller dö. My tyckte att hon var jobbig och svarade inte så mycket. Hon vet att David och Alexander ville döda Anton Olsson, men att de inte gjorde det för att de inte orkade. Efter att hon varit på strandpromenaden mötte hon upp med sin mamma. Hon försökte dölja att hon hade druckit och hennes mamma märkte ingenting.

Joel Valikainen har berättat i huvudsak följande. Han ville inte att Anton skulle bli misshandlad och han försökte stoppa det, men han kände sig konstig efter att han tagit pulver. Han hörde dessutom röster någon gång den dagen och han befinner sig idag på rättspsykiatrisk avdelning. Han känner David och visste vilka Alexander och Thomas var. Den aktuella dagen kom Anton, David, Alexander och Thomas till hans lägenhet. Han är osäker på om Fors var där men han tror att denne kom senare.

Alexander ringde honom och sa att han skulle komma förbi med en kompis. Alexander och Anton kom till honom och han kunde se att Anton inte mådde bra. Anton hade kläder på sig, men när Anton tog av sig tröjan kunde han se att Anton var sårig över hela kroppen. Alexander slog Anton, först i soffan i vardagsrummet och sedan inne på toaletten. Uppskattningsvis fick Anton mellan femton och tjugo slag som träffade på axeln och revbenen. Alexander slog Anton och vände sig sedan för att titta på honom för att därefter upprepa slagen. Detta upprepades under ungefär tio minuter. Alexander verkade varken arg eller glad. Han tror att misshandeln pågick upp till en timme. Thomas kom till lägenheten tjugo minuter eller en halvtimme senare och då var Anton i köket. Han tror inte att Anton hade någon tröja på sig. Han har inget minne av hur Thomas var klädd. Thomas kan ha slagit eller puttat Anton någon gång och Thomas förhörde Anton antingen i köket eller i vardagsrummet. Det var Alexander som var drivande i misshandeln. Han har inte själv "varit på" Anton. Han gav någon av dem en kniv eftersom David lämnat kniven hos honom och han ville ge tillbaka den. Han såg inte om kniven användes. Thomas slog Alexander, men han visste in vad det berodde på. David kom dit senare och stannade ett tag. När Fors sedan kom var Thomas, Alexander och Anton i lägenheten. Alla lämnade lägenheten samtidigt när han bad alla gå för att sköterskorna skulle komma. Sköterskorna kom mellan klockan sju och åtta. När sköterskorna gått städade han bort lite blod i badrummet. David eller Alexander kan ha städade lite, men han är osäker på detta eftersom han hade tagit amfetamin och var lite snurrig den aktuella dagen. När Anton gick hade denne på sig sina egna kläder och han lånade ut en jacka till honom som kan ha varit svart. Anton var ungefär i samma skick när han kom som när han gick.

Emma Flodh har uppgett i huvudsak följande. Hon var ute och cyklade på kvällen vid halvnio-tiden och pratade i telefon med sin kollega. Det var mycket folk i rörelse längst med gång- och cykelvägen. Vid bron såg hon två personer. En av personerna gick lite längre fram och ungefär tio meter bakom gick en annan person. Hon tänkte först att personerna hörde ihop, men när den ena segnade ihop så trodde

hon inte det längre. Hon tyckte personerna såg lite skumma ut och berättade det för sin kollega som stannade kvar i luren medan hon cyklade förbi. Personen som segnade ner på marken hade en konstig blick så hon vågade inte stanna. Hon mötte upp kollegan och hennes man och vände tillbaka till personen på marken. De hittade honom sittandes på marken. Han ville att hon skulle sätta sig bredvid honom. Han pratade osammanhängande och frågade henne om hon kände hans bror. Hon trodde att han antagligen var påverkad. Han satt med armarna som om de var brutna och han hade blivit slagen i ansiktet. Hon såg att han var svullen på ena sidan i ansiktet och hade ett blodssår på huvudet, men hon kunde inte se något blod. Killen grät till och från och hon upplevde att han frös. Hon såg att han inte hade några strumpor. De ringde ambulans och fick alla hjälpas åt för att få in honom i ambulansen eftersom han hade så ont. Personen som gick först längst med gångvägen hade huva på sig med en blå jacka ovanpå.

Tingsrättens bedömning

David Bjur och Alexander Vuolikainen ska dömas för försök till mord

David Bjur och Alexander Vuolikainen har bestritt ansvar för såväl synnerligen grov misshandel som försök till mord. De har båda gjort gällande att de saknat uppsåt till nu nämnda brott.

Alexander Vuolikainen har erkänt att han tillsammans och i samråd med David Bjur gjort sig skyldig till grov misshandel.

Även David Bjur har, med undantag för brytandet av Anton Olssons finger med en polygrip i källaren på Fågelsångsvägen och misshandeln i lägenheten på

Parkbältesgatan, erkänt att han tillsammans och i samråd med Alexander Vuolikainen gjort sig skyldig till grov misshandel.

Såväl David Bjur som Alexander Vuolikainen har vad gäller objektiva fynd och sakkunnigas analys vidgått vad som framgått av den skriftliga bevisningen i målet, dvs. bland annat de skador som Anton Olsson åsamkats.

I brottmål gäller att åklagaren har bevisbördan för samtliga de omständigheter som framförs i gärningsbeskrivningen. För en fällande dom krävs vidare att domstolen genom den utredning som lagts fram i målet finner att det blivit ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till det som åklagaren har gjort gällande.

Målsäganden Anton Olsson har genomgående gjort ett trovärdigt intryck. Han har strukturerat och på ett återhållsamt sätt berättat vad han upplevt den 5 maj 2018. Hans berättelse bär det självupplevdas prägel. Tingsrätten fäster i detta sammanhang särskilt avseende vid att Anton Olsson varit mycket tydlig med vad han minns respektive inte minns. I de fall Anton Olsson inte kunnat minnas, eller varit osäker på sina minnesbilder, har han tydligt och klart angett att så är fallet. Tingsrätten lägger Anton Olssons uppgifter, i den mån han minns händelserna, till grund för bedömningen i målet.

De uppgifter som Anton Olsson lämnat får dessutom stöd av David Bjurs och Alexander Vuolikainens berättelser om det objektiva händelseförloppet, av den tekniska och rättsmedicinska utredningen, och av vittnesbevisningen i målet.

Det är genom den åberopade bevisningen därför ställt utom rimligt tvivel att David Bjur och Alexander Vuolikainen i ett hus på Fågelsångsvägen i Kalix den 5 maj 2018 tillsammans och i samråd utsatt Anton Olsson för slag, slag med olika tillhyggen, sparkar, strypning, knivhugg, rispningar, brännande med glödgade knivar och gasolbrännare samt skendränkning. Det är vidare utrett att David Bjur

och Alexander Vuolikainen i samband med skendränkning urinerat på Anton Olsson. David Bjur och Alexander Vuolikainen har vidare tvingat Anton Olsson att dricka handsprit och att svälja plastfickor. Under väsentliga delar av förloppet har Anton Olsson varit fasttepad vid en stol. David Bjur och Alexander Vuolikainen ska fällas till ansvar för samtliga ovan angivna delmoment i deras brottsliga gärning.

Det står helt klart att Alexander Vuolikainen även ska fällas till ansvar för att han brutit Anton Olssons finger med en polygrip och för den misshandel som skett i lägenheten på Parkbältesgatan. David Bjur har emellertid invänt att han inte ska fällas till ansvar för de delmoment av gärningen som han inte deltagit i. Tingsrätten gör i denna del följande bedömningar. Av utredningen i målet framgår att Alexander Vuolikainen brutit Anton Olssons finger med en polygrip när David Bjur lämnat det hus i vilket Anton Olsson utsatts för tortyr. Av såväl Alexander Vuolikainens som David Bjurs uppgifter framgår att David Bjur därvid visserligen sagt till Alexander Vuolikainen att lämna Anton Olsson ensam och festtepad i källaren, men att han även uttryckligen sagt till Alexander Vuolikainen att denne inte fick utsätta Anton Olsson för någonting medan David Bjur inte var närvarande. Enligt tingsrättens bedömning är mot denna bakgrund inte tillförlitligen utrett att David Bjur haft sådan kontroll över händelseutvecklingen eller övat sådant inflytande på händelseutvecklingen vad gäller brytandet av Anton Olssons finger med en polygrip under den tid han inte var närvarande att han ska fällas till ansvar i denna del. Likaså kan inte uteslutas att David Bjur inte haft en kontroll över händelseutvecklingen eller saknat möjlighet att utöva ett sådant inflytande på händelseutvecklingen i lägenheten på Parkbältesgatan. Han ska därför inte heller fällas till ansvar för de slag som Alexander Vuolikainen utdelat i lägenheten på Parkbältesgatan.

Det är genom bevisningen i målet ställt utom rimligt tvivel att David Bjur och Alexander Vuolikainen genom de gärningar tingsrätten fäller de till ansvar för

orsakat Anton Olsson synnerligt lidande och visat synnerlig hänsynslöshet. Misshandeln har tydliga inslag av tortyr och sadism och det står helt klart att David Bjur och Alexander Vuolikainen agerat i direkt syfte att skada och plåga Anton Olsson. Anton Olsson har därutöver genom den tortyr han utsatts för försatts i vanmakt och ett närmast hjälplöst tillstånd under omkring nio timmar. Det kan inte heller råda någon tvekan om att gärningen måste ha medfört mycket kraftiga och långvariga smärtor hos Anton Olsson. Det är också alldeles uppenbart att Anton Olsson måste ha känt stark rädsla och dödsångest vid tillfället. Den misshandel som Anton Olsson utsatt för har kännetecknats av en råhet och hänsynslöshet som går vida över vad som är kännetecknande för våldshandlingar i allmänhet och kan i sig inte bedömas som annat än en synnerligen grov misshandel.

Vad David Bjur och Alexander Vuolikainen uppgett om att Anton Olsson varit fri att lämna situationen vid flera tillfällen dels i huset på Fågelsångsvägen, dels i lägenheten på Parkbältesgatan, dels på väg till och vid Strandpromenaden är inte övertygande. Att Anton Olsson genom passivitet skulle ha samtyckt till någon del av gärningen är motbevisat genom utredningen i målet. Tingsrätten konstaterar i detta sammanhang att David Bjur och Alexander Vuolikainen varit helt likgiltiga till att Anton Olssons försatts i ett tillstånd av vanmakt och hjälplöshet och frihetsberövats.

Vad gäller omständigheterna efter det att Anton Olsson lämnat huset på Fågelsångsvägen till dess han la sig ner på strandpromenaden och upptäcktes av förbipasserande visar även dessa att det är ställt utom rimligt tvivel att Anton Olsson under händelseförloppet varit berövad friheten genom våld och eller hot om våld, vilket såväl David Bjur som Alexander Vuolikainen måste ha varit fullt medvetna om. Att även andra gått bredvid eller framför Anton Olsson föranleder inte någon annan bedömning.

Det är i målet därutöver klarlagt att det våld och den skada – knivsticket som punkterat Anton Olssons lunga – som Anton Olsson utsatts för i sig varit livsfarligt och livshotande. Ett sådant angrepp – ett stick i överkroppen som punkterar lungan – får typiskt sett anses vara ägnat att orsaka en persons död. Av rättsintyget framgår, förutom annat, också att det varit fråga om en livshotande skada.

Även den omständigheten att såväl David Bjur som Alexander Vuolikainen med full vetskap om att Anton Olsson åsamkats en livshotande skada fortsatt att tortera honom och därefter uppenbarligen varit ute och vandrat med honom för att till sist lämna honom nedkyld med livshotande skador utomhus innebär att den likgiltighet som de båda uppvisat till att Anton Olsson kunde dö ställts utom rimligt tvivel.

Tingsrätten bedömer således att Alexander Vuolikainen och David Bjur var och en varit fullt medvetna om risken för en dödlig utgång och att de båda varit helt likgiltiga till att Anton Olsson kunde dö till en följd av deras agerande. Fara för brottets fullbordande har förelegat. David Bjur och Alexander Vuolikainen ska därför dömas för försök till mord.

Åtalet ska beträffande Thomas Voulikainen Johansson ogillas

Åklagaren har till stöd för åtalet mot Thomas Voulikainen Johansson åberopat uppgifter som David Bjur ska ha uppgett under förundersökningen, viss vittnesbevisning samt SMS-kommunikation mellan Alexander Voulikainen och Thomas Voulikainen Johansson. David Bjur har i tingsrätten dock inte vidhållit sina under förundersökningen lämnade uppgifter och vittnenas uppgifter är i den del de avser Thomas Voulikainen Johansson inte så tydliga och säkra att de bör läggas till grund för en fällande dom.

En medtilltalads uppgifter, även i de fall uppgifterna vidhålls i tingsrätten, måste värderas med försiktighet och de kan som regel inte ligga till grund för en fällande dom mot en annan tilltalad, om inte uppgifterna stöds i väsentlig omfattning av

övrig utredning. Detta beror på att en medtilltalad kan vilja skydda någon annan person eller är av den uppfattningen att hans eller hennes egen skuld kan framstå som mindre om ansvaret delas. Det bör därför endast i undantagsfall komma i fråga att döma en tilltalad i brottmål endast på en medtilltalads uppgifter utan närmare stöd av annan bevisning.

Om man bortser från de åberopade förhørsutsagorna som lämnats under förundersökningen finns i allt väsentligt endast SMS-kommunikation mellan Alexander Voulikainen och Thomas Voulikainen Johansson. Även om kommunikationen är besvärande för Thomas Voulikainen Johansson, innebär den inte att det kan anses ställt utom rimligt tvivel att Thomas Voulikainen Johansson ska dömas för medhjälp till försök till mord. Tingsrätten fäster särskilt avseende vid att Thomas Voulikainen Johanssons uppgifter om att han inte känt till vad Anton Olsson utsatts för och att han vid deras vandring till fågeltornet uppfattat Anton Olssons beteende som beroende på narkotikapåverkan inte framstår som så osannolika eller orimliga att de kan lämnas helt utan avseende. Åtalet rörande medhjälp till försök till mord alternativt medhjälp till synnerligen grov misshandel ska således helt ogillas beträffande Thomas Voulikainen Johansson.

Åtalspunkt 2 (Narkotikabrott och ringa dopingbrott)

Åklagarna har som skriftlig bevisning åberopat beslagsprotokoll, fotografier och analysbesked. Som muntlig bevisning har åklagarna åberopat förhör med Thomas Voulikainen Johansson. Hörd över åtalet har Thomas Voulikainen Johansson, som erkänt brott, i huvudsak uppgett att han förvarat ett pulver som han inte visste vad det var.

Tingsrättens bedömning

Genom Thomas Voulikainen Johanssons erkännande som vinner stöd av den övriga utredningen är det bevisat att Thomas Voulikainen Johansson har gjort sig skyldig till narkotikabrott och dopningsbrott som är att bedöma som ringa.

Åtalspunkt 3 (Brott mot knivlagen)

Åklagarna har som skriftlig bevisning åberopat beslagsprotokoll och fotografi. Som muntlig bevisning har åklagarna åberopat förhör med Alexander Voulikainen. Hörd över åtalet har Alexander Voulikainen Johansson, som erkänt brott, i huvudsak uppgett att han hade druckit, somnat och hade en kniv.

Tingsrättens bedömning

Genom Alexander Voulikainens erkännande som vinner stöd av den övriga utredningen är det bevisat att Alexander Voulikainen har gjort sig skyldig till brott mot lagen om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål.

Åtalen i bilaga 3 (Grov olovlig körning, ringa narkotikabrott m.m.)

Åklagarna har åberopat analysresultat, beslagsprotokoll och fotografier, samt uppgifter ur körkortsregistret. Som muntlig bevisning har åklagarna åberopat förhör med Thomas Vuolikainen Johansson. Hörd över åtalet har Thomas Vuolikainen Johansson uppgett i huvudsak att han hösten 2017 varit utomlands, bland annat Danmark, och rökt cannabis. Han hade varit ute och ätit med vänner. Han drack någon öl. Han drack därefter tre öl på kvällen, den sista vid nio-tiden. Han kände sig inte berusad och trodde att alkoholen gått ur kroppen när han körde bil. Han hade en kniv på sig.

Tingsrättens bedömning

Genom Thomas Vuolikainen Johanssons erkännande som vinner stöd av den övriga utredningen är det bevisat att Thomas Vuolikainen Johansson har gjort sig skyldig till olovlig körning, som är att bedöma som grovt brott, och rattfylleri eftersom han valt att föra en personbil efter det att han använt preparat innehållande tetrahydrocannabinol, som är narkotika, i sådan mängd att det under eller efter färden har funnits narkotika kvar i hans blod, samt att alkoholkoncentrationen i hans blod varit den som angetts i gärningsbeskrivning under eller efter färden, samt att han har haft en kniv i fordon på allmän plats trots att det inte varit befogat. Thomas Vuolikainen Johansson ska därför dömas för olovlig körning, grovt brott, rattfylleri och brott mot knivlagen.

För ansvar för ringa narkotikabrott krävs i subjektivt hänseende att gärningsmannen har haft uppsåt. För fällande dom krävs också att varje rekvisit i gärningsbeskrivningen täckts av gärningsmannens uppsåt och att den åtalade gärningen är bevisad. Thomas Vuolikainen Johansson har uppgett att han saknat uppsåt till ringa narkotikabrott mot den bakgrunden att han inte använt narkotika inom riket. Av rättsfallet 2010:38 framgår att det i förhållande till Danmark inte föreligger dubbelstraffbarhet vad gäller användande av narkotika. Thomas Vuolikainen Johanssons invändning om att han brukat cannabis i Danmark är inte heller vederlagd genom någon utredning i målet. Åtalet för ringa narkotikabrott ska således ogillas.

Åtalen i bilaga 4 (Ringa narkotikabrott, rattfylleri m.m.)

Åklagarna har åberopat analysresultat samt uppgifter ur körkortsregistret. Som muntlig bevisning har åklagaren åberopat förhör med Thomas Vuolikainen Johansson. Hörd över åtalet har Thomas Vuolikainen Johansson uppgett i huvudsak att han under hösten 2017 var utomlands, bland annat Danmark, vid flera tillfällen

och rökte cannabis. Han körde bil olovligen. Han kände sig inte påverkad. Han stoppades för att bilen var avställd.

Tingsrättens bedömning

Genom Thomas Vuolikainen Johanssons erkännande som vinner stöd av den övriga utredningen är det bevisat att Thomas Vuolikainen Johansson har gjort sig skyldig till olovlig körning, som är att bedöma som grovt brott, och rattfylleri eftersom han valt att föra en personbil efter det att han använt preparat innehållande tetrahydrocannabinol, som är narkotika, i sådan mängd att det under eller efter färden har funnits narkotika kvar i hans blod. Thomas Vuolikainen Johansson ska därför dömas för olovlig körning, grovt brott, och rattfylleri.

För ansvar för ringa narkotikabrott krävs i subjektivt hänseende att gärningsmannen har haft uppsåt. För fällande dom krävs också att varje rekvisit i gärningsbeskrivningen täckts av gärningsmannens uppsåt och att den åtalade gärningen är bevisad. Thomas Vuolikainen Johansson har uppgett att han saknat uppsåt till ringa narkotikabrott mot den bakgrunden att han inte använt narkotika inom riket. Av rättsfallet 2010:38 framgår att det i förhållande till Danmark inte föreligger dubbelstraffbarhet vad gäller användande av narkotika. Thomas Vuolikainen Johanssons invändning om att han brukat cannabis i Danmark är inte heller vederlagd genom någon utredning i målet. Åtalet för ringa narkotikabrott ska således ogillas.

PÅFÖLJD

David Bjur

David Bjur förekommer i belastningsregistret under två avsnitt. Den 23 februari 2015 dömdes han för olaga hot vid två tillfällen till skyddstillsyn. Dessförinnan

dömdes han den 19 juni 2014 för skadegörelse vid fem tillfällen och allmänfarlig vårdslöshet till ungdomstjänst fyrtiofem timmar.

Frivården har genomfört personutredning. Ett läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. har inhämtats.

Frivården har i yttrande anfört att David Bjur bedöms ha behov av insatser gällande främst kriminalitet, umgänge och missbruk men även psykisk hälsa, sysselsättning och boende. David Bjurs vårdbehov bedöms kunna tillgodoses i öppna former. Om rätten överväger en icke frihetsberövande påföljd föreslår frivården att David Bjur ådöms skyddstillsyn med särskild behandlingsplan. Skyddstillsynen bör förenas med en föreskrift om att David Bjur ska delta i frivårdens återfallspreventionsbehandling efter avslutad kontraktsvård samt delta i utredning som frivården i samråd med socialtjänsten eller psykiatrin kan komma att besluta om.

Tingsrättens bedömning

David Bjur döms genom denna dom för försök till mord.

Efter en samlad bedömning av de gärningsomständigheter som tingsrätten tidigare redogjort för så finner tingsrätten att brottets straffmättningsvärde uppgår till fängelse i tolv år. Redan med hänsyn till det höga straffmättningsvärdet kan någon annan påföljd än fängelse inte komma i fråga. Straffets längd bestäms i enlighet med straffmättningsvärdet.

Alexander Vuolikainen

Alexander Vuolikainen förekommer under ett avsnitt i belastningsregistret. Den 20 januari 2017 dömdes han av Hovrätten för Övre Norrland för misshandel till ungdomsvård.

Frivården har genomfört personutredning. Ett läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. har inhämtats.

Frivården har i yttrande anfört att Alexander Vuolikainen bedöms ha mer omfattande behov av insatser gällande främst kriminalitet och då särskilt våldsbrott, missbruk samt psykisk ohälsa. Alexander Vuolikainen är inte själv intresserad av vård på behandlingshem och förutsättningar för så kallad kontraktsvård saknas därmed i dagsläget.

Tingsrättens bedömning

Alexander Vuolikainen döms genom denna dom för försök till mord.

Efter en samlad bedömning av de gärningsomständigheter som tingsrätten tidigare redogjort för så finner tingsrätten att det samlade straffmättningsvärdet – med hänsyn tagen till Alexander Vuolikainens ålder om 19 år – uppgår till fängelse i åtta år sex månader. Med hänsyn till det höga straffmättningsvärdet kan någon annan påföljd än fängelse inte komma i fråga. Straffets längd bestäms i enlighet med straffmättningsvärdet.

Thomas Vuolikainen Johansson

Thomas Vuolikainen Johansson förekommer i belastningsregistret under tio avsnitt. Senast dömdes han den 20 januari 2017 av Hovrätten för Övre Norrland för misshandel, olaga tvång, grovt hemfridsbrott, försök till utpressning och övergrepp i rättssak till fängelse ett år två månader. Han frigavs villkorligt den 13 augusti 2017 med en återstående strafftid på tre månader och 29 dagar och en återstående prøvotid på ett år. Den nu aktuella brottsligheten har alltså begåtts före påföljden till fullo verkställts. Frivården har genomfört personutredning. Även ett läkarintyg

enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. har inhämtats.

Tingsrätten dömer med tillämpning av 34 kap 1 § 1 stycket brottsbalken särskilt för de nu aktuella brotten.

Thomas Vuolikainen Johansson döms genom denna dom för dopningsbrott, narkotikabrott, brott mot lagen om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål, rattfylleri vid två tillfällen, och grov olovlig körning vid två tillfällen. Av brotten är narkotikabrottet sett till straffvärdet det klart allvarligaste. Tingsrätten finner att den samlade brottslighet Thomas Vuolikainen Johansson nu döms för motsvarar tre månaders fängelse.

På grund av att Thomas Vuolikainen Johansson återfallit i allvarlig brottslighet under prövotiden, och det saknas särskilda skäl emot förverkande, så ska den villkorligt medgivna friheten förklaras förverkad i sin helhet.

SKADESTÅND

Med hänsyn till utgången i ansvarsdelen är David Bjur och Alexander Vuolikainen skadeståndsskyldiga gentemot Anton Olsson.

Yrkad ersättning avseende sveda och värk och sjukvårdskostnader ska dömas ut till följd av David Bjurs och Alexander Vuolikainens medgivande.

Vad gäller ersättning för kränkning har Anton Olsson yrkat 200 000 kronor. Vid fullt bifall av åtalet har David Bjur och Alexander Vuolikainen endast vitsordat 125 000 kronor som skäligt i och för sig.

Vid mordförsök lämnas sedan 2013 normalt ersättning för kränkning med 125 000 kr. Högre ersättning kan komma ifråga om det finns försvårande omständigheter. Den gärning Anton Olsson utsatts har bland annat varit oprovocerad, orsakat ett mycket stort antal skador, utförts av två fysiskt starkare personer mot en svagare person, haft ett mycket utdraget förlopp, skett med flera olika tillhyggen, innefattat livshotande våld och livshotande skada, haft förnedrande inslag, innefattat dödshot, orsakat mycket stark dödsångest och präglats av en uppenbar hänsynslöshet och råhet samt uppenbar likgiltighet inför Anton Olssons liv och hälsa. Tingsrätten finner att kränkningersättningens storlek skäligen bör bestämmas till 175 000 kr.

Anton Olssons skadeståndsyrkande mot Thomas Vuolikainen Johansson ska till följd av utgången i ansvarsdelen ogillas

HÄKTNING

Då det alltjämt finns risk för att såväl David Bjur som Alexander Vuolikainen på fri fot begår nya brott ska de vara kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot dem.

FÖRVERKANDE

Förverkandeyrkandena är lagligen grundade och ska därför bifallas.

BROTTSOFFERFOND

Eftersom fängelse ingår i straffskalan för de brott som respektive tilltalad ska dömas för ska David Bjur, Alexander Vuolikainen, och Thomas Vuolikainen Johansson betala avgift till brottsofferfonden.

ÖVRIGA FRÅGOR

Thomas Vuolikainen Johansson ska till staten betala kostnaderna för blodanalys.

Målsägandebiträdet och försvararna ska tillerkännas begärd ersättning, som är skälig.

Med hänsyn till att Alexander Vuolikainen och David Bjur har ett långt fängelsestraff att avtjäna så ska kostnaden för målsägandebiträde och försvar stanna på staten.

Kostnaderna för Thomas Vuolikainen Johanssons försvar ska med hänsyn till dennes ekonomiska förhållanden stanna på staten.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga (DV400)

Den som vill överklaga kan göra det senast den 4 oktober 2018. Överklagandet ska vara adresserat till Hovrätten för Övre Norrland men ska ges in till tingsrätten.

David Boberg

Avräkningsunderlag, se bilaga

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19930508-1698	Datum för dom/beslut 2018-09-13
Efternamn Vuolikainen Johansson	Förnamn THOMAS Erik

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2018-05-07	2018-08-30
------------	------------

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress

Box 174
953 24 Haparanda

Besöksadress

Strandgatan 20

Telefon

0922-281 00

Telefax

0922-143 22

E-post: haparanda.tingsratt@dom.se
www.haparandatingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:00

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19970210-1974	Datum för dom/beslut 2018-09-13
Efternamn Bjur	Förnamn Carl DAVID Joakim Manop

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2018-05-07	
------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19990319-6773	Datum för dom/beslut 2018-09-13
Efternamn Vuolikainen	Förnamn Svante Ludwig ALEXANDER

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

2018-05-07	
------------	--

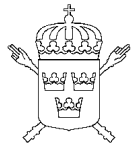
Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

2018-08-14

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

Haparanda tingsrätt

Box 174
953 24 HAPARANDA

HAPARANDA TINGSRÄTT
Dohand 4

INKOM: 2018-08-14
MÅLNR: B 343-18
AKTBIL: 181

TR mål: B 343-18
Handl.: VÅLD

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Bjur, Carl David Joakim Manop		David	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19970210-1974	Sverige		
	Adress			
	Fågelsångsvägen 6 952 35 KALIX			
Offentlig försvarare/ombud				
Wiklund, Lennart, Advokatfirman Lennart Wiklund, Box 31, 971 02 LULEÅ				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållande verkställt 2018-05-07, Häktad 2018-05-09.				
Delgivningsuppgifter				

2	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Vuolikainen Johansson, Thomas Erik		Thomas	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19930508-1698	Sverige		
	Adress			
	Fredriksen, Mandolingatan 15 Lgh 1703 421 45 VÄSTRA FRÖLUNDA			
Offentlig försvarare/ombud				
Arnhof, Jens, Arnhofs Advokatbyrå AB, Stigmansgatan 10, 952 31 KALIX				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållen 2018-05-07, Häktad 2018-05-09.				
Delgivningsuppgifter				

3	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Vuolikainen, Svante Ludwig Alexander		Alexander	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19990319-6773	Sverige		
	Adress			
	Mailbox 3223 971 60 LULEÅ			
Offentlig försvarare/ombud				
Wulkan, Martin, Strandgatan 19, 952 33 KALIX				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållande verkställt 2018-05-07, Häktad 2018-05-09.				
Delgivningsuppgifter				

Ansvarsyrkanden m.m.

1. FÖRSÖK TILL MORD (Bjur och Vuolikainen) och MEDHJÄLP TILL FÖRSÖK TILL MORD (Vuolikainen Johansson) (5000-K528192-18)

Målsägande

Anton Olsson som företräds av målsägandebiträde: Frida Larsson, c/o Advokatbyrå Kaiding Handelsbolag, Box 2, 952 21 Kalix

Gärning

Alexander Vuolikainen och David Bjur har den 5 maj 2018 på olika platser i Kalix, tillsammans och i samråd försökt att döda Anton Olsson.

Alexander Vuolikainen och David Bjur har därvid i ett hus på Fågelsångsvägen slagit, slagit med olika tillhyggen, sparkat, strypt, knivhuggit, rispat, bränt med glödgade knivar och gasolbrännare, brutit av ett finger med en tång, skendränkt samt urinerat på Anton Olsson. De har vidare tvingat Anton Olsson att dricka handsprit och svälja plastfickor. Under delar av förloppet har Anton Olsson varit fasttepad vid en stol.

Anton Olsson har därefter förts till en lägenhet på Parkbältesgatan där Alexander Vuolikainen utsatt honom för ytterligare våld genom i vart fall upprepade slag.

Thomas Vuolikainen Johansson har främjat Alexander Vuolikainen och David Bjur i deras uppsåt genom att närvara vid Fågelsångsvägen och Parkbältesgatan. Thomas Vuolikainen Johansson har även främjat Alexander Vuolikainen och David Bjur i deras gärning med råd och dåd genom att vakta, dölja och ledsaga/föra Anton Olsson mellan olika platser.

Alexander Vuolikainen, David Bjur och Thomas Vuolikainen Johansson har slutligen lämnat Anton Olsson nedkyld med livshotande skador utomhus.

Anton Olsson har under hela händelseförloppet varit berövad friheten genom våld och eller hot om våld.

Anton Olsson orsakades livshotande skada i form av en punkterad lunga och ett livshotande tillstånd genom nedkyllning. Anton Olsson blev därutöver försatt i vanmakt och orsakades smärta, fraktur, sår, blånader, svullnader, brännskador på 30 procent av kroppen samt fick dödsångest.

Fara för brottets fullbordning har förelegat.

Alexander Voulikainen, David Bjur och Thomas Voulikainen Johansson begick gärningarna i respektive del med uppsåt.

Lagrums

3 kap. 1 § och 11 § samt 23 kap. 1 § och 4 § brottsbalken

ANSVARSYRKANDE I ANDRA HAND

SYNNERLIGEN GROV MISSHANDEL (Voulikainen och Bjur) samt MEDHJÄLP TILL SYNNERLIGEN GROV MISSHANDEL (Voulikainen Johansson)

Alexander Voulikainen och David Bjur har misshandlat Anton Olsson och Thomas Voulikainen Johansson har främjat gärningen, allt enligt vad som anges i punkten 1 ovan.

Gärningen är att bedöma som synnerligen grov då den företagits med direkt uppsåt att plåga Anton Olsson, då våldet varit livsfarligt och orsakat Anton Olsson livshotande skador samt då brännskadorna orsakat bestående kroppsskada. Vidare har Anton Olsson orsakats synnerligt lidande och dödsångest under ett utdraget tidsförlopp. Alexander Voulikainen, David Bjur och Thomas Voulikainen Johansson har visat synnerlig hänsynslöshet genom att de var flera mot en och genom att Anton Olsson var berövad friheten genom våld och eller hot om våld. Alexander Voulikainen och David Bjur har även visat synnerlig hänsynslöshet genom att tejpa fast Anton Olsson vid en stol.

Alexander Voulikainen, David Bjur och Thomas Voulikainen Johansson begick gärningarna i respektive del med uppsåt.

Lagrums

3 kap. 6 § samt 23 kap. 4 § brottsbalken

Särskilda yrkanden

1. Det yrkas att nedan i beslag tagna föremål förverkas från David Bjur såsom hjälpmedel vid brott enligt 36 kap. 2 § brottsbalken.

- Kniv beslag nr 2018-5000-BG47384 p 1
- Silvertape beslag nr 2018-5000-BG47579 p 1
- Brännare Microtorch beslag nr 2018-5000-BG48103 p 5
- Målarskyddspapper beslag nr 2018-5000-BG48103 p 3

2. Det yrkas att i beslag tagen mobiltelefon förverkas från Alexander Voulikainen enligt 36 kap. 3 § 1 p. brottsbalken eftersom den kan befaras komma till brottslig användning.

- Mobiltelefon Samsung svart beslag nr 2018-5000-BG47594 p 2

Bevisning

Muntlig bevisning

1. Förhör med målsäganden Anton Olsson angående händelseförlopp och uppkomna personskador, till styrkande av brott.
2. Förhör med den tilltalade David Bjur (förnekar de åtalade gärningarna) till styrkande av brott.
3. Förhör med den tilltalade Alexander Vuolikainen (förnekar de åtalade gärningarna) till styrkande av brott.
4. Förhör med den tilltalade Thomas Johansson Voulikainen (förnekar brott) till styrkande av brott.
5. Vittnesförhör med Ida Ojane angående hennes iakttagelser den 5 maj 2018 och vad hon fått hört/tagit reda på efteråt, till styrkande av brott.
6. Vittnesförhör med Joel Valikainen, tidigare delgiven misstanke, angående hans iakttagelser under den 5 maj 2018, till styrkande av brott.
7. Vittnesförhör med Alexander Fors, tidigare delgiven misstanke, angående hans iakttagelser i lägenheten på Parkbältesgatan den 5 maj 2018, till styrkande av brott.
8. Vittnesförhör med Emelie Lindberg angående hennes iakttagelser på Fågelsångsvägen till styrkande av brott.
9. Vittnesförhör med Emma Flodh angående hennes iakttagelser vid påträffandet av målsäganden till styrkande av brott.

Skriftlig bevisning

1. Karta över aktuella adresser i ärendet (förundersökningsprotokoll s. 27) till styrkande av brott.
2. Ambulansjournal (förundersökningsprotokoll s. 183-184) till styrkande av brott.

3. Händelserapporter (förundersökningsprotokoll s. 4-26) till styrkande av brott.
4. Beslagsprotokoll kniv fågeltornet (förundersökningsprotokoll s. 396) till styrkande av brott.
5. Fotografier på anträffad kniv m.m. fågeltornet tagna av första polispatrull på plats (förundersökningsprotokoll s. 100-101) till styrkande av brott.
6. Brottsplatsundersökning av fågeltornet (förundersökningsprotokoll s. 91-98) till styrkande av brott.
7. Delredovisning 1 NFC brännbar vätska (förundersökningsprotokoll s. 102-106) till styrkande av brott.
8. Beslagsprotokoll Fågelsångsvägen (förundersökningsprotokoll s. 401-406) till styrkande av brott.
9. Bilder på kläder funna i en tvättmaskin på Fågelsångsvägen 6 (förundersökningsprotokoll s. 140-145) till styrkande av brott.
10. Protokoll över brottsplatsundersökning Fågelsångsvägen 6 (förundersökningsprotokoll s. 113-132 samt protokoll över övrig undersökning s. 133-139) till styrkande av brott.
11. Protokoll över brottsplatsundersökning Parkbältesgatan (förundersökningsprotokoll s. 146-162) till styrkande av brott.
12. Slutredovisning NFC (förundersökningsprotokoll s. 163-179) till styrkande av brott.
13. Extraktionsrapport från Alexander Voulikainens mobiltelefon (bilaga till förundersökningsprotokollet) till styrkande av brott.
14. Rättsintyg (förundersökningsprotokoll s. 187-207) till styrkande av brott.
15. Yttrande avseende målsägandens brännskador (förundersökningsprotokoll s. 208) till styrkande av brott.
16. Bilder på målsägandens skador tagna av sjukhusfotograf 180508 (av åklagaren sekretessbelagd bilaga till förundersökningsprotokollet) till styrkande av brott.
17. Bilder på målsägandens brännskador tagna 180608 (av åklagaren sekretessbelagd bilaga till förundersökningsprotokollet) till styrkande av brott.

18. Bild och två filmer tagna av Alexander Voulikainen vid gärningstillfället (av åklagaren sekretessbelagda, medtas och förevisas av åklagaren) till styrkande av brott.

2. NARKOTIKABROTT och DOPNINGSBROTT, RINGA BROTT (Voulikainen Johansson) (5000-K531802-18)

Gärning

Thomas Voulikainen Johansson har den 7 maj 2018 på Snickarvägen 3 i Kalix-Nyborg, Kalix kommun, olovligen innehaft 31,6 gram amfetamin och 8,78 gram cannabisharts, allt som är narkotika.

Thomas Voulikainen Johansson har vidare på samma tid och plats olovligen innehaft 5 ml testosteronenantat som är dopningsmedel.

Lagrums

1 § 1 st. 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)

2 § 6 p och 3 § 2 st. lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel

Särskilda yrkanden

Det yrkas att i beslag tagen narkotika och dopningsmedel förverkas från Thomas Voulikainen Johansson enligt 6 § narkotikastrafflagen (1986:64) och 5 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel.

- Drog beslag nr 2018-5000-BG47599 p 1
- Drog beslag nr 2018-5000-BG47599 p 2
- Drog beslag nr 2018-5000-BG47599 p 3
- Drog beslag nr 2018-5000-BG47599 p 4

Bevisning

Muntlig bevisning

1. Förhör med tilltalade Thomas Vuolikainen Johansson (förnekar brott).

Skriftlig bevisning

1. Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 15-16) till styrkande av innehavet och var det hittades.
2. Fotografier beslag (förundersökningsprotokoll s. 4) till styrkande av innehavet.
3. Analysbesked (förundersökningsprotokoll s. 9-14) till styrkande av innehavet.

3. BROTT MOT LAGEN OM FÖRBUD BETRÄFFANDE KNIVAR OCH ANDRA FARLIGA FÖREMÅL (Vuolikainen) (5000-K930608-17)

Gärning

Alexander Voulikainen har den 2 augusti 2017 på Backgatan i Kalix innehaft kniv på allmän plats trots att det inte var befogat.

Lagrum

1 § 1 st. och 4 § 1 st. lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål

Särskilda yrkanden

Det yrkas att i beslag tagen kniv förverkas från Alexander Voulikainen enligt 5 § lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål.

- Kniv beslag nr 2017-5000-BG78465 p 1

Bevisning

Muntlig bevisning

1. Förhör med tilltalade Alexander Vuolikainen (erkänner brott).

Skriftlig bevisning

1. Beslagsprotokoll (förundersökningsprotokoll s. 5) till styrkande av innehavet och typ av kniv.

2. Fotografi (förundersökningsprotokoll s. 7) till styrkande av innehavet och typ av kniv.

Handläggning

Begäran om medhörning avseende målsäganden och vittnen kan komma att framställas.

Åklagaren kommer att framställa yrkande om att förevisning av bilder av målsägandens skador och uppspelning av filmsekvenser ska ske inom stängda dörrar.

Åklagaren medtar dator och de filmer som ska förevisas.

Till
Haparanda tingsrätt

Mål nr B 343-18, Åklagarkammaren i Luleå ./ Thomas Vuolikainen Johansson, Alexander Vuolikainen, David Bjur angående försök till mord och medhjälp till försök till mord alternativt synnerligen grov misshandel, medhjälp till synnerligen grov misshandel, narkotikabrott, dopingbrott m.m.

I egenskap av målsägandebiträde för Anton Olsson får jag inkomma med yrkande om skadestånd enligt följande.

1. YRKANDE

1.1. Anton Olsson yrkar att tingsrätten ska förplikta Thomas Vuolikainen Johansson, Alexander Vuolikainen och David Bjur att solidariskt till Anton Olsson utge totalt 219 750 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 5 maj 2018 till dess betalning sker.

1.2. Av det yrkade beloppet utgör

- 1.2.1. 200 000 kr ersättning för kränkning
- 1.2.2. 14 650 kr ersättning för sveda och värk
- 1.2.3. 5 100 kr ersättning för kostnader för sjukvård

2. GRUNDER

- 2.1. Det enskilda anspråket grundas på åtalet. Thomas Vuolikainen Johansson, Alexander Vuolikainen och David Bjur har genom brottsligt angrepp mot Anton Olssons person, frihet och frid allvarligt kränkt honom genom försök till mord respektive medhjälp till försök till mord *alternativt* synnerligen grov misshandel samt medhjälp till synnerligen grov misshandel i enlighet med åklagarens gärningsbeskrivningar. Anton Olsson har därför rätt till ersättning för kränkning.
- 2.2. Vid samma händelser som hänvisas till ovan har Thomas Vuolikainen Johansson, Alexander Vuolikainen och David Bjur även uppsåtligen eller av oaktsamhet vållat Anton Olsson fysisk skada och smärta samt psykiskt lidande. Thomas Vuolikainen Johansson, Alexander Vuolikainen och David Bjur skall därför utge ersättning för sveda och värk enligt följande:
 - 2.2.1. Anton Olsson låg inlagd på sjukhus med svår skada under perioden 5 maj 2018 till 14 juni 2018. Ersättning bör utgå för en period om 1,5 månad samt uppgå till 8 400 kr.
 - 2.2.2. Anton Olsson har även därefter haft fysisk skada och smärta samt psykiskt lidande i betydande omfattning. Ersättning begärs för perioden 15 juni 2018 till 30 augusti 2018 med sammanlagt 6 250 kr.
- 2.3. Anton Olsson har vidare haft kostnader för sjukvård uppgående till sammanlagt 5 100 kr.
- 2.4. Det kan i sammanhanget nämnas att Anton Olsson kommer att drabbas av kvarstående lyte samt eventuellt men efter händelsen. Han kommer återkomma med anspråk på ersättning för denna post vid senare tillfälle.

3. BEVISNING

- 3.1. Beträffande ansvarsdelen åberopar Anton Olsson samma bevisning som åklagaren.
- 3.2. Beträffande skadeståndsdelen åberopas, utöver samma bevisning som åklagaren, fakturor från Region Norrbotten till styrkande av de kostnader som Anton Olsson haft för den sjukvård som var behövlig med anledning av Thomas Vuolikainen Johansson, Alexander Vuolikainen och David Bjurs agerande *samt* till styrkande av under vilken period som Anton Olsson var inlagd vid sjukhus med anledning av de skador som han drabbades av.

4. ÖVRIGT

- 4.1. Anton Olsson biträder åtalet och ansluter sig till de av åklagaren framlagda gärningsbeskrivningarna respektive bevisning.

Kalix den 21 augusti 2018

Frida Larsson

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Stockholm
Västerorts åklagarkammare i Stockholm /
Extra åklagare Erik Grönvall

Stämningsansökan

2017-11-20

Sida 1(3)

Handling 5

Ärende AM-147748-17

Handläggare 102M-8

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

HÄRARANDA TINGSRÄTT
Dokument

INKOM: 2018-08-30

MÅLNR: B 343-18

AKTBIL: 252

Stockholms tingsrätt

Förenklad delgivning

Stämningsansökan

Tilltalade

Thomas Erik Vuolikainen Johansson (19930508-1698)

Offentlig försvarare önskas och den tilltalade godtar den rätten förordnar.

Ansvarsyrkanden m.m.

1 OLOVLIG KÖRNING, GROVT BROTT

5000-K1248393-17

Thomas Vuolikainen Johansson har kört personbil utan att ha rätt till det. Det hände den 7 oktober 2017 på Hundra knutars backe, Drottningholmsvägen, Stockholms stad.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom han tidigare lagförts för olovlig körning.

Thomas Vuolikainen Johansson begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 § 1 st 2 men trafikbrottslagen (1951:649)

2 RINGA NARKOTIKABROTT

5000-K1248393-17

Konsumera?

Thomas Vuolikainen Johansson har olovligen använt hasch eller cannabispreparat, som är narkotika. Det hände den 7 oktober 2017 på Hundra knutars backe, Drottningholmsvägen, Stockholms stad, eller en tid dessförinnan på okänd plats i landet.

Thomas Vuolikainen Johansson begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Upplysning

Kostnad för provtagning och analys: 280 kronor.

3 RATTFYLLERI

5000-K1248393-17

Thomas Vuolikainen Johansson har kört personbil efter att ha druckit alkoholhaltiga drycker i sådan mängd att alkoholkoncentrationen i hans blod under eller efter färden uppgick till 0,30 promille. Vid samma tillfälle har han fört personbilen trots att det under eller efter färden fanns hasch eller cannabispreparat kvar i hans blod. Det hände den 7 oktober 2017 på Hundra knutars backe, Drottningholmsvägen, Stockholms stad.

Thomas Vuolikainen Johansson begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 4 § 1 st trafikbrottslagen (1951:649)

4 BROTT MOT LAGEN OM FÖRBUD BETRÄFFANDE KNIVAR OCH ANDRA FARLIGA FÖREMÅL

5000-K1248393-17

Thomas Vuolikainen Johansson har haft en kniv i fordon på allmän plats trots att det inte var befogat. Det hände den 7 oktober 2017 på Hundra knutars backe, Drottningholmsvägen, Stockholms stad.

Thomas Vuolikainen Johansson begick gärningen med uppsåt eller av oaktsamhet.

Lagrum: 1 § 1 st och 4 § 1 st lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål

Särskilda yrkanden

Det yrkas att i beslag tagen kniv förverkas från Thomas Vuolikainen Johansson enligt 5 § lagen om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål: 2017-5000-BG102783.1. Thomas Vuolikainen Johansson gör anspråk på den i beslag tagna kniven.

5 Muntlig bevisning

1. Förhör med den tilltalade **Thomas Vuolikainen Johansson** som förnekar brott.

2. Förhör med vittnet **Christoffer Peyre**, polisregion Stockholm, BF-IGV 6 LPO Skärholmen angående hans iakttagelser av Thomas Vuolikainen Johansson den 7 oktober 2017 på Hundra knutars backe, Drottningholmsvägen till styrkande av att den tilltalade kört personbil samt innehaft kniv.

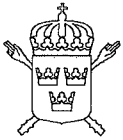
6 Övrig bevisning

1. Analysresultat (förundersökningsprotokoll s. 8-9) till styrkande av påvisad narkotika samt uppmätt alkoholkoncentration i den tilltalades blod.
2. Beslagsprotokoll jämte fotografier (förundersökningsprotokoll s. 14-16) till styrkande av att den tilltalade innehaft kniv och var den anträffades.
3. Körkortsuppgifter (förundersökningsprotokoll s. 17) till styrkande av att den tilltalade saknade körkortsbehörighet.

Handläggning

Ärendet är handlagt av Mängdbrottsenheten på Västerorts åklagarkammare i Stockholm. Ordinarie kammare är City åklagarkammare i Stockholm.

Den tilltalade har vid ett personligt sammanträffande den 7 oktober 2017 av polis underrättats om att förenklad delgivning kan komma att användas i tingsrätten. Delgivningsadress: Lönnvägen 12, 141 41 Huddinge.

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
 Åklagarområde Stockholm
 Västerorts åklagarkammare i Stockholm /
 Extra åklagare Erik Grönvall

Stämningsansökan

2017-12-22

Sida 1(2)
 Handling 12
 Ärende AM-147748-17
 Handläggare 102M-8

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten
 HAPARANDA TINGSRÄTT

HAPARANDA TINGSRÄTT

Ink 2018-08-28

Akt B313/18

Aktbil. 227

Stockholms tingsrätt
 B 15233-17

Förenklad delgivning

Behand 4	
STOCKHOLMS TINGSRÄTT	
Avdelning 1	2018-08-28
MÅLNR:	B 343-18
INKOM:	2017-12-22
MÅLNR:	B 15233-17
AKTBIL:	10

Stämningsansökan

Tilltalade

Thomas Erik Vuolikainen Johansson (19930508-1698)

Företräds av advokat Mattias Ahlkvist.

Ansvaryrkanden m.m.

1.1 RINGA NARKOTIKABROTT

5000-K1344364-17

Thomas Vuolikainen Johansson har olovligen brukat hasch eller cannabispreparat, som är narkotika. Det hände den 25 oktober 2017 på Grossistvägen i höjd med avfart Huddingevägen, Älvsjö, Stockholms stad, eller en tid dessförinnan på annan okänd plats i landet.

Thomas Vuolikainen Johansson begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

1.2 RATTFYLLERI

5000-K1344364-17

Thomas Vuolikainen Johansson har kört personbil UHP743 efter att ha använt cannabis, som är narkotika, i sådan mängd att det under eller efter färden har funnits narkotika kvar i hans blod. Det hände den 25 oktober 2017 på Grossistvägen i höjd med avfart Huddingevägen, Älvsjö, Stockholms stad.

Thomas Vuolikainen Johansson begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 4 § 2 st trafikbrottslagen (1951:649)

1.3 OLOVLIG KÖRNING, GROVT BROTT

5000-K1344364-17

Thomas Vuolikainen Johansson har kört personbil UHP743 utan att ha rätt till det. Det hände den 25 oktober 2017 på Grossistvägen i höjd med avfart Huddingevägen, Älvsjö, Stockholms stad.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom han tidigare lagförts för olovlig körning.

Thomas Vuolikainen Johansson begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 § 1 st 2 men trafikbrottslagen (1951:649)

Muntlig bevisning

Förhör med den tilltalade **Thomas Vuolikainen Johansson** som förnekar brott.

Övrig bevisning

1. Analysresultat (förundersökningsprotokoll s. 8-9) till styrkande av påvisad narkotikametabolit i den tilltalades blod.
2. Körkortsuppgifter (förundersökningsprotokoll s. 7) till styrkande av att den tilltalade saknat körkortsbehörighet.

Handläggning

Stämningen är en tilläggsstämning.

Thomas Vuolikainen Johansson har vid ett personligt möte den 25 oktober 2017 av polis delgetts information om att förenklad delgivning kan komma att användas i tingsrätten. Delgivningsadress:

Lönnvägen 12
141 41 Huddinge

Ärendet är handlagt av Mängdbrottsenheten på Västerorts åklagarkammare i Stockholm. Ordinarie kammare är City åklagarkammare i Stockholm.

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

rotel 3

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19990319-6773	Datum för dom/beslut 2018-11-20
Efternamn Vuolikainen	Förnamn Svante Ludwig ALEXANDER

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

Datum 2018-05-07	
---------------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Sofie Sundström

Dok.Id 111660

Postadress Box 384 901 08 Umeå	Besöksadress Bankgatan 3	Telefon 090-17 20 00 E-post: hovratten.ovrenorrland@dom.se Webb: www.hovrattenovrenorrland.domstol.se	Telefax 090-13 88 50	Expeditionstid måndag–fredag 08:00–16:00
---	------------------------------------	---	--------------------------------	---

rotel 3

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19970210-1974	Datum för dom/beslut 2018-11-20
Efternamn Bjur	Förnamn Carl DAVID Joakim Manop

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

Datum 2018-05-07	
---------------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Sofie Sundström

Dok.Id 111658

Postadress Box 384 901 08 Umeå	Besöksadress Bankgatan 3	Telefon 090-17 20 00 E-post: hovratten.ovrenorrland@dom.se Webb: www.hovrattenovrenorrland.domstol.se	Telefax 090-13 88 50	Expeditionstid måndag–fredag 08:00–16:00
---	------------------------------------	---	--------------------------------	---

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se